AVE 470

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

MIKROFILMTÁR

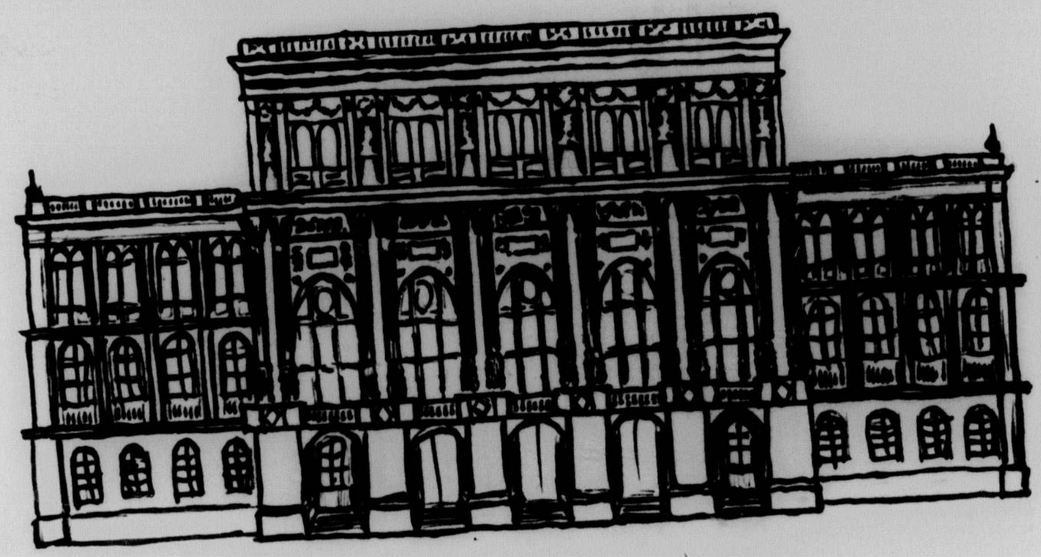

BUDAPEST

* BIBLIOTHECA ACADEMIAE SCIENTIARUM HUNGARICAE *

1959

FOTO:
SZ. É.

2

MTAK – KÉZIRATTÁR

MAGYAR IRODALOM
LEVELEZÉS

4º 82.

TOLDY FERENC
LEVÉLTÁRCÁJA

XXVII. „L–M"

1 2

M. Irod. [Levelerár.] 4. sz. 82. Tétel.

[Levelerár.] [I - XIX. doboz.]

Toldy F. levél tárcája.

XXVII., Kivat.

Lukácsné	1 levele.
Lukács János	6 "
" Mária	4 "
" Kristóf	2 "
Lukovitza Mansuet	2 "
Luther Ferdinánd	3 "
Maar Lajos	1 "
Magda Pál	2 "
Magyar Lapok	2 "
" Akadémia	2 "
Mayer Józsefné	3 "
Maylath Béla	1 "
" János gr.	7 "
Makáry György	24 "
Margó Teodor	3 "
Markhot Imre	2 "
" János	2 "
Markó Károly	8 "
Markupovszky dr.	1 "
Márton József	1 "
Matics Imre	4 "
Matusik János	2 "

Mayer

M. Irod.
[Levéltár]
82. Szám.

Magyar Tódl 1 levele.
Mark Sára 2 "

24 levelezők 96 levél.

Régi jelzés: 207. Szám.

5

3

3

Perth den 7=10=44.

249a

Hochgeehrtester Herr von Scheibel!

Mein Besuch ist in der Absicht zum Vaterland über den Ozean schon bereits gewesen, wenn es mir immer ist, dahin ist es ungewiss Stand heute in die Abreise Richtung zu kommen. Sie erlaubt es, die Freundschaft für ihn zu haben, heute auf seine Geschäfte zu übernehmen.

Mit Hochachtung Ihr ergebener
Lukas Hüllf

248

Ihro Hochwohlgeboren
der Frau Freifrau
Emma Freifrau von Schedel.

ergebenst

ad 59 ex 865.

Vas. s gróf Lapdom. ment 5/64.
a Albumnak

Nagyságos királyi tanácsos Úr!

Nagymélt.ságu főkanczellár urnak magas megbízása folytán van szerencsém Nagyságodat figyelmeztetni, miszerint a nagymélt.ságának múlt évi December 17-én 59 szám alatt kelt levelével Nagyságoddal visszavárás mellett közlött, szent-istvándrom vidékéről készített újabbi névjegyzéket, azon lajstrommal együtt, melyet Nagyságod folyó 2-kán kelt becses levelének tartalma szerint nagyságos Somssy urbari titkár urral szán, Décsről közleni, <u>fordulópostával</u> a' Excellen, tájának beküldeni szíveskedjék.

Décs 1864 ik. március 5.

Lukács János
urb. titkár a szent-istvándromi

[illegible]

2490

Nagyságos Királyi Tanácsos Ur!

Néhány napokig fekvő beteg voltam, és ez okozta hogy Nagyságodnak folyó hó 8ról kelt, eló 8ár vett becses levelére, csak jelenleg, és pedig most is, még gyenge testi erőm végett, csak néhány sorokban válaszolhatok. — Nagyságodnak most már egész munkálata legfelsőbb jóváhagyás végett Ő Felségének legmagasabb színe elejébe terjesztetett, de onnan még le nem érkezett — mi fog azonnal történni? az Ő Felségének legmagasabb elhatározásától, és a Főkancellár ur Ő Nagyméltóságának további intézkedéseitől függ. — Igénytelen személyemet illetve, magamat a Főkancellár ur utasításaihoz tartozom alkalmazni, a mennyiben azonban ezekkel megférhet, szives készséggel fogom Nagyságodnak aggodalmai és kívánságai megfontolása iránti kívánatait teljesíteni.

Erről Nagyságodat előre is biztositva, magamat Nagyságodnak szives jóindulatába ajánlván, kivalo egész tisztelettel maradtam

Nagyságodnak

Décsben Marczius hó 11-én 1864.

alázatos szolgája
Lukács János

Vitt. ap. 20. 64

Nagyságos Úr!

A szent István-rend százados ünnepe megtartása alkalmával kiadandó emlékkönyv kéziratát akként, mint az véglegesen megállapíttatott, kinyomatás végett az államnyomdának oly utasításával adatott ki, hogy az egyes lapokat átvizsgálás végett Nagyságodhoz küldje át.

Midőn Nagyságodat erről tisztelettel értesítenem, egyszersmind a főkancellár ur ő nagyméltósága megbízásából felkérem Nagyságodat, miszerint az államnyomdai igazgató ur által Nagyságodhoz megvizsgálás végett átküldendő részek visszaküldését oly gyorsan eszközölni szíveskedjék, hogy ezen amúgy is már megkezdett munkát sürgős kinyomatásában és a kötészeti munkák bevégzésében többé legkisebb késedelem se idéztethessék elő. Egyébként nem szükség Nagyságodat bizalmasan arra figyelmeztetni, hogy a Nagyságod által szerkesztett kéziratban előforduló változásoknak szorosan tudtokban kell maradniok.

Az emlékkönyv végén egy betűrendes névsorozatnak készítése szükségesnek nem találtatván.

Nagyságod becses jó indulatába ajánlott teljes tisztelettel maradtam

Pécs 1864 april 19.

alázatos szolgája
Lukács János
kir. tanácsos és szent István-rend ispánja

V.ttu. május 23. 1864.

249. e.

Nagyságos Királyi Tanácsos ur!

A legközelebb mult ünnepeket Borsonban töltvén, csak most vettem Nagyságodnak folyó hó 17röl Kelt becses levelét, melyre válaszolva sietek Nagyságodhoz, mielőtt igényei iránt fölömmel szolanék egyelőre saját nevemben értesítvén, miszerint a százados ünnep kivánt sem dülö dugába, hanem annak tartása csak elhalasztatott, és hogy gróf Forgách Ő Nagyméltóságának belépte által, Nagyságod igényire nézve legrövidebb rövidséget sem szenvedhet; mire is nemes kötelességemnek fogom tartani azoknak eminden tekintetbeni teljes méltányolását maga idején erélyesen szorgalmazni; de erre nézve be kell várnom az ünnepély megtartását, és a többi számadások beadását, a midön Nagyságodnak igényei egyébként is első helyt foglalvák el, ezek egyszerre fognak méltányolás alá vétetni. Vérem tehát Nagyságodat szíveskedjék ebbeli nyilatkozatomban megnyugodni, és kitünö egész tiszteletemről meggyözödve lenni, melyel maradok

Nagyságodnak

alázatos szolgája

Lukács János

Dévában Majushó 23. 1864.

21 b/4

V.-ján. 14. 1864.

Nagyságos kir. Tanácsos Úr!

Utolsó levelemben kijelentettem mire nézve nemes kötelességemnek fogom tartani a Szent István rend százados ügyének emlékére szerkesztett munkálatai iránti igényeinek minden tekintetben méltányolását maga idején szorgalmazni, és mivel ezen igényemhez hű vívánok maradni, tájékozásom végett szeretnék magamnak egyelőre tudomást szerezni, miként véled Nagyságod e részbeni igényeit kelléleg méltányolhatónak; miért is Nagyságodat ezennel tisztelettel felkérem, hogy bizalmasan megírni,

Fivesleglyék e részbeni kívánatait ösztönzés és tartozkodás nélkül részletesen és nyiltan a végett velem közleni hogy ez ügyben a mennyire lehetséges kívánatja szerint járhassak el.

Becses válaszát elvárva kitünő tisztelettel maradtam

Nagyságos Kir. Tanácsos urnak

Becsben 10/6 1869.

tisztelő kész szolgája
Lukács János

Tekintetes Főtanácsos Úr!

Szigorló Szülee alján ármány Könnyekben, mellyt a tudományos törekvé-
= sebes Kilátási Jogtól, névszerint olyan Egyházi Szomány által, milyen
fajdalom; a több tekintetben látka maradt és szegénysorban Erdélyre
egy Szájad Negyed óta nehezedett; a Győr Dotthyáni Főgymn. alapí-
= totta Könyvtár Őri Liveatalomtól sok Professori államásomhoz is meg
fogyatva; nem kis örömön- és vigasztalásomra szolgálna, ha
a Tekintetes tudós Társaság Lapaspini törekvésemet méltányolva, ármány
Kútfőkből merített Magyar vagyistágodal bárgyazó versek gyűjtemé-
-lem személyem iránt némi figyelmet és elismerést nyilvánítana.
Mert jól tudom bíralat a remény, miszerint valaha már valamit fogja
a tudatlan Korszaka és nyomban Kinevezett, emelkedett szellemü Főpol-
-ként.- Ilmári Ő Excellenciája irodájának Igazgatója Nagyságos és
Hagnald Lajos személyében, Erdélyben nyílt Lajnala derülend az eddig
el nyomva tartott Egyházi Műveltség- és tudományosságnak; Minden

apálkal

: apjával, minthogy nevem az irodalom mezején ismeretlen, egy tudományos
testületnek mellyen a Tekintetes Academia nyilvános elismerésére nagy
ajánlása, ügyemnek a legjobb hatással lehetne; mert az egyetlen
könyvtárától mellyből ollt lépek és a mellyet ajánlani nem mertem meg a multk
őszkor aldalmával a tőrökbeli ejületedet eért tűz veszélyétől el gázva
nagy akaz vele; más gorombaságai el hűlése után jóhatva tudományos fürkész
: szeleimben helyesen meg nagyok a dadalhoz tartva, & midőn tolál a közjó
és tudományok érdekében vele; munkáimi és személyemet a Tekintetes
Academia legyen figyelmébe és kathatós pártfogásába ajánlom mélly
tisztelettel örökké

Tekintetes Akademnak

Károly Fejérvárt Székhelyben.
Octobr 9én 1831.

alázatos szolgája
Lukácsi Kristóf
Egyházi Jog és Történet Tanár.

Tekintetes Főtanodai Ur!

Egyházi Megyei vizsgáinkat rövid időn jóllehet fordulandván, reménlem hogy Őmélgs Kiállók nyomán ezelőtt és Magyar Vezérségével tárgyazó Munkáim nem sokára páratolóra találván Világgal találandj; Mire nézvest Kérem a Tekintetes Urat Méltóztatik az elmúlott Vizsgálatok Mellyel Mult évi Septemberi elején Pesten jártamban a Tekintetes Urnál hagytam vólt, a be állandó Joseph Vajda altalmával Pesten mulató Fejérvári Keresztelő Publig Joseph Ur által el küldeni. E végett pedig légyen szíves azt. kiállítva illy Czím alatt: „Publig Joseph Uraknál Fejérvár Városa Tudósjinál Viendő. Joseph a Deskovics holtjában

le

le tételem, hogy Publius Ter. Afer,
2-szer indult innen Hellas, a Királynál ott léte
alatt alkalmakkal nehéz ügyben közbenjárva. – Ment
Ő'i előtt sajtó alá Heautontimorumenos, azt még egyszer
át nézni és a ne talán keletkezett hibákat kijavítani
vágyom szeretném. A többiben teljes tiszteletem
maradok

Ő Excellentiájának

Károly Fejérvárt Márt: 1. 1852.

alázatos szolgája
Lukácsi Kristóf
Theologiae Professor
Ex-Deliberatione

Admodum Reverende Pater Provincialis!

Quid dicam aut quid scribam? lacrimarum est prome praesens tempus non verborum, luctuum non Epistolarum. Propter amorem, quem erga Nationem Hungaricam habebam vindex, et compati nescia Italorum Missionariorum manus tetigit me, vulnusve omni medicamine maius, ac supremo indigens auxilio cordi meo incussit. Non sunt mihi verba quibus par essem deponendo quantum priori hyemis rigidissimo tempore ab Italis persequitatus pertessus sim. Mundus Moldavicus certe miratur crudelitatem eorum, qui non attento quod Sacerdos sim, ac Minister Altaris, per infimae sortis homines non auditum, non iudicatum, ligare, nocturno tempore in domo Parochiali comprehendere me volebant, quare cum aliter vindictas eorum manus effugere non possem, nudus medio hyemis destitutus ab omnibus, domum (e mandato Dni Vallenburg Agentis Austriaci) sigillatam viderem, terrore perculsus, e moerore animi ad Monasterium quoddam

quoddam mille circiter Religiosorum Basilitarum Strictissim
observantiae inter Silvas degentium me recepi, inquo in Asc
sione Domini videntes mutationem mei status inexpectatam
Parochiani Custrianenses quondam mei illacrimati sunt.
O Deus meus et omnia! Amor Nationis in Moldavia exist
tis Hungarae adquid deduxit me.
Ruinae meae quam fors unquam reparare potero, ni Pater
nitas Vestra Adm Rda adiutricem mihi porexerit manum.
post R. Episcopum Petrum Raphaelem Arduini Italum,
modica pars est D. Vallenburg Agens Jasensis Austriacus
qui si officii sui limites transgressus fuisset, ac Clenodia
Inclyti Regni Hungariae supra Vexillum Agentiae Jasens
coloribus expressa, rubilantia respexisset, adid quod adm cor
certeq Hungarus non devenissem.
Admodum Reverende P. Provincialis! quid debebam fac
re ultra pro Hungaris et non feci? Zelum meum monstra
Epistola ultima per manus Illustrissimi ac Reverendissim
Archi Episcopi Agriensis D. Ladislai Pircher de dato 15 6p
1838 anni Romam ad S. Congregationem de propaganda Fi
transmissa, inqua promisi ducentos quinquaginta (250) aure
Imperiales pro expensis missionariorum Hungarorum hu
Cadentsantium, pecuniam iam promptam tenebam, meae na
tivae Provinciae, quae Minorum Conventualium est, trans=
mittendam, sed inimicus homo hoc opus impedivit, me, totamq
substantiam meam ad nihilum redigendo; nam cum ex illis de
bus quas occulte domo adiutorio servorum excepperam, nih
evenit totum, hinc inde fugitivus perdidi. Et maximum
Hungari liberati non sunt. Itali in mea ruina triumphu
cantant.

Adm Rde P. Prov.! ego pro mea iustificatione nihil scribo,
et fugitivus et amaritudine plenus nec possum, erunt
fors e Missionariis Atis qui casum meum pro liberatione
Atorum multum interessantem fideliter referent, meos
mores, exantlatos hic locorum per 14 annorum spatium
labores dicent, quiq clamabunt oppressionem meam fuisse
iniustam, atq ideo rus Atis in Moldavia pereant, ac eorum
lingua, et ut P. Joannes Carolus Magni Praefectus Mis
nis, inimicus Hungarorum iam a S. Congregatione eo
privatus, protectus per suum Amicum Episcopum iterum
ni denuo resurgat. Ted his minime obstantibus quidq
scripsi pro Hungaris totum confirmo, ac experientia edoc
tus dico, saepe in extremis constitutos Hungaros, eorum
Cantores exaudiunt, et Itali Missionarii ignorantes Hun
garicam linguam absolutione muniunt.
Ore continuis lacrimis perfuso exosculor manus et
gratias ago Paternitati V. pro amore et favore quo me
semper prosequebatur. Deus retribuat P. V. tum Totae
Provinciae quod me adducaverit, pergo fors nunquam
reversurus, plangam ruinam meam, et oppressionem
Hungarorum quos iuvare non poteram, et remanendo
semper is qui fueram „ Sum,

Paternitati Vestrae
Admodum Reverendae

adhuc in Moldavia
die 1/12 Junii 1839

humillimus
in Xto Confrater
Mans vetus Lukotya mp

Admodum Reverendo Patri
Romano Szabó
Ord. M. Con. Ministro Provinciæ
Miskolczini

259

Tekintetes Doctor, és Fitoknok Úr!

A' múlt esztendőben Decemb[er] 1[ö] napjan a' Pesti Társolkodó Ne„
„vezetű" ujságban a' 96. szám alatt irományom ki jött a' Moldovai
Magyarokról illy czim alatt: A' Moldovai Magyarok Vallás tekintetben
(: szinből:) „ mellyben megis igyirtem, hogy közölni fogom az Ér„
„demes Magyar Publicummal azon igazságtalan tselekedetelnek kö„
„vetkezéseit, mellyekel Ardoini Rafaël Visitator, mok pedig már
Bíspök ur egész Katholikusságának gyalázatjára, és a' Magyarok el nyo„
„másra végher vitni nem szégyenlett. Hogy van edig a' Sóloz[a] az ide
mellékelt iromány meg mutattya, mellyből ki tetszik, hogy Romába
semmi igazság nincs, és Ardoini Urat Róma ugyen azért tette püs„
„pöknek, hogy nagyob hatalma legyen a' Magyarok el nyomására.
Ő ugyan elt is hatalmával, mert valamint engem, úgy a' társamat,
akik felaénk az Oláz papok gonoszságait Romába ugy mint azel„
„készségben való vetkezéseit, kegyetlen tsigeiket, igazságtalan hitza vo„
„násait, szenyes tsöd" paráznaságit, a' gyónás titkát nem tartá„
„sát, sodomai vétkeket s.t. effélét, el annyira hirrott, hogy kín„
„telen volt az Oláhoknál protectiós keresni, ezen társam, P.B. Xy„
„kotya Manyes egész Missionale lukore, és valo lagos erkölcsnek példája
úgy annyira meg botránkozott az oláhokban, és az ülöröségnek, hogy
hogy meg e mai napis az oláhoknál vagy, és úgy hisszük által mene
az Gőtőg rieuhra. Az is igaz hogy a' Püspök kedvéért az Agenssen[ek]

ész

264

ejjen úgy tselekedett, mint a' Pásjól. —
Méltóztasson azért ezen munkámot meg vizsgálni, nem ez új ma-
gyarsággal vagyon irva, mert azt nékem meg tanulni ebben az ideg
Országban lehetetlen volt. Ha a' rendben, vagy Magyarságban hiba
lenne Tsés Tiroknok Ur bölts javitásába, és meg igazitásába ajánlom
valamint azokat, s: ha ejjen meg kivántatódnek :: módosítani, mellye
Tsés Ur bölts itiletére szerént igen érzékenyül volnának ki fejezve. —
A' bem foglaltatnak igazságáról jedia egyen semmit sem lehet kételke-
ni, sőtt az olaszok' majdtsak hihetetlen gonoszságait elegge' mérsékle-
ve tettem ki, ne hogy a' világot botránkoztassam, vagy másokat a' kelé-
gröl piritsam. Jásom igazságát bizonyittya nem rég kijött T. b.
Pegő Elek munkája, sőtt maga a' T. b. Provinciálisunk Szabó Jo-
man, a' ki Miskolczon lakozik, hiszem, örömest vagyon a' meg bizony-
tásra. — Azért hogy ha ezen iromanyomat a' Tsés Tirolnok Ur
méltónak itili, méltóztasson vagy a' Magyar Sziomba, vagy a' Társalko-
dó Nevezetü újságba be iktattatni, azon könyörögvén, hogy ha irásom
az Újságba be iktatandó lészen, méltóztasson vagy egy exemplár né-
hány küldeni, vagy tsak bizonyosá tenni levél által, hogy irásomat
a' közönség valóban olvasni fogja. És azért is essedezek, hogy nevem az
Újságban egyen ki ne tetessen, mert a' Taliánok hiszek a' kor engem
meg ölni :: merk még mainapis van egy levél kezembe, a' melly világo-
san mutattya, hogy az olaszok nékünk még mérgetés készíteni akar-
tak :) lehát tsak N.N. légyen az én Nevem.
Ha levelével méltóztatna engem szerencsélteteni a' Tsés Tirolnok Ur
tsak a' Háromszéken levő Osztelneki S. b. Nagy Lukács a' Sz. Jeze-
szorosabb rendin levő Gyárbánhoz méltóztassék igazitani, a' kinek
Moldovába mingyárt be fogja küldeni, a' melly levél Brassó felé jöhet.

Jás felé semmi levelesem méltóztatson igazirani, mert úgy
a' leveles birományban meg nem hagyom, mert a' Magyarok lebelei
az Olaszok el fogják. Ha a' papad levelezés ki nyerhetnem örömest
körökről a' Tsés Tirolnok Urral, egyébb tárgyalatis. —
Hogy ha munkám az Újságba be nem iktattatnék, méltóztassék örölö
halgatásba el temetni azt, ne hogy midőn tselekedj itiletem szerént jót akarnék
tenni, ellenségeink között a' rért fenvednék. —
Úgy hallám hogy Tsés Viola József Doctor Ur a' Magyar Tudós Társaság-
nak tagja lett, azon igyan örültem, mert Ő Urasságát ösmerem, sőtt
barátságban is vagyok vélle, Nékie tsak ezen Magyarok tárgyában tsak
az a' nehézsége van, hogy ő az Olaszokhoz, bizonyos körülmények
miatt igen le van kötelezve, sőtt az Olaszokról nékie igen vigyázva
kell valamit érinteni, különben veszedelemben forogna a' jaya
Lavalleriája, mellyet az Olasz Elöljárók nékie Nyertek!
Alázatos Birodalmas jelentésem mellett maganok kegyes Grátziájá-
ba ajánlva maradok ,,

A' Tekintetes Doctor és Tirolnok Ur.'

Dat. Jozofalván Moldovában az ö kal. szerént
5. Junii 1839.

alázatos tisztelö szolgája
Kónya József mk Pons. Minor
Jozsefalvi Parochia Administratora

P. S. Még ide mellékeltem valami Versfeketés, mellyek ugyan a' Móldvai Magyar Stylusa Kerént vannak irva, de a' Missionak állapottyát, jól s igazán mutattyak, 'stjánlom szeretetis Pest Sitoknak Urnak.

Társalkodó. 259 260

96. Szám. Pest. December 1. 1838.

A' Móldvai Magyarok Vallási tekintetben.

(Szionból:)

Folytatás.

Még azon Szerdaban, az az: 1838. Octóber vége felé hiteles bizonyság leveletkből, a' Magyar Lelkészek ártatlanságát, és igazságát még érte' Nagyon T. B. Romanus Szabó, a' Magyar, és Erdély Országi Református Szerzet' Főnöke, hivatalosan kivánta a' Magyar Missionárius ublas védelmezni, s a' Visitátort a' Kegyetségre birni. Ov néked, s örök hálák! Szerzetünk Kegyes Attya az emberiségnek hív barátttya, kivül igen jól énekelte, egy régi jó barátom, és együtt tanúlo társom:

— Azért majd Gyermekeid közül
Támasztod a' Gyarlót; az elesteken
Gyengéden ájtatván segítesz. — —

Eszedbe ötlik; mint Teis emberek
Ők: hajh az Önkény' délczeg erőszaki
Ingó hajónk' örvénybe inkább,
Mint kikötőbe valon taszitják.

De éppen azon üdőben kapta meg Romából a' Visitátoris a' jussoki

Bul

bullát. Tsudállatos dolog. Még soha e Missiónak egy Elöljárója se
nyerte meg Sz. Pál mondásaként „ezen jó dolgot Rómától illy nagy kü-
„telenséggel —. Tehát Bordini Rafael már püspök' és éppen e kíván-
„tatott a' Szegény Magyar lelkészek el temetésére. A Püspök úr az em-
„litett véd levél miatt magát meg sértettnek gondolván, azonnal egy Ma-
„gyar lelkészt Parochiájával ki tiltott, a' kis kinselen volt Bákó városába
egy bessülletes Olah kereskedönel szállást fogadni télnek idejében. Nem so-
„kára ennek bajtsivó társát éppen Karácsony ünnyeiben parochiabéli fő-
„gálattyától meg fosztotta. Sok síralmas könnyeket öntött az egész Ma-
„gyarság ezen két lelkészért, ellenben ezer meg ezer átkokat hányt az új
püspökre. A' Szives Magyarok két lelkészeinek erkölcseiről buzgó bizto-
„ság levelet irtak a' Római Bajához, de az új püspök olasz kénje azzal
„fejértette a' Szegény Magyarokat, hogy azért kezek el fog vágattatni. Je-
„lent olyan nagy vétek Rómába irni?! —. Ijszen em. tehát annyira
„mehet azoknaki kegyetlenségek, a' kiknek kenemmyen megvan tiltva
az Ur örökségén való uradalom?! (1.Petri 5.v.3.) hiszen a' világi fe-
„jedelmek uraloznak uidön Uradalmokba lépnek, sokszor meg a' halálra ítélt ra-
„bokat' élettel ajándékozzák meg. Legyenek áldottak Ti, és tsudállyanak
az Egben örökké! —. Ezen püspök úr hatalmát elöszörü ön kénnyének
áldozta fel, és mindent el követett, a' mi a' nem emberiségtel tartozik
Es igy már lehet e csudálni? hogy a' meg fenotodott, és kegyetlenül
„üldöztetett kés magyar lelkészek annyira vetemedtek, hogy kinselene-
lennének a' Moldvai Görög Szertartású Metropolita Beniamin Ö
Excellentziájának véd szárnyai alá magokat ajánlani. Előlátások nem
volt kívánt háboru nélkül; mert mint tudtuma a' két magyar lel-
„készektül magok a' Moldvai Bojérokis a' nevezett Excellentziás Fő-
-Papnál, jonál, és Ditsirettel egyebet nem folhattak, ezen Véd-Angyal
a' Szerentsétleneket meg mentette az eröszaki veszélytül. —.

Örök

Örök hálák légyenek néked, és Ditsiret Excellentziás úr — Fő Atya — Igaz
Keresztény — és hü ember-barát! meg mutattad Te azt, hogy a' püspöki pál-
„vá nem azért adatik, hogy azzal alattvaló Agyon veressen; a' püspöki
„üveg nem arra való hogy azzal az ártatlanok igazsága el nyomattasson,
a' püspöki palástom, hogy azzal a' vétkesek gonoszsága el nyomattasson.
Szegyent tettél Te azokon, kik a' lépzelt igazság, és Szeretség közepette
„fából egész világra kevélyen tekintenek; azokon, kik kötei lettek a'
vigyázásnak, és ki terjesztett háló a' táborozásnak (Jozue 5.v.1.) azokon,
kiknek adatott, hogy hadakozzanak a' Szentek ellen, és meg győzzék ö"
„két, kiknek hatalom adatott minden Nemzeten, és népen, és nyelven,
és nemzetségen (Apocalypsis 13.v.7.) Tudod Te azt jól, hogy az önkény,
„nyel uralkodni kívánó Nemtelen lelkeknél, (a' kikről még régen igy
irt Galingenius. Lib. 10°:

Nec proceyta Patrum, nec Christi Dogmata curant,
Jactant se Dominos rerum, & sibi cuncta licere,
Cui vis est, ius non metuit, ius obruitur vi.

Ugyan az Lib. 9.

— Si non prosunt artes, tunc res agitur vi,
Utuntur ferro, flammis, atrogne veneno,
Adere si nequeunt furtim, grassantur aperte.
Hoc hominum genere est nullum fedelius inter
Mortales, nec Catholici Sodiosius ullum est:)

minesen gyülöletesebb az Isten előtt; azért az erőszak alatt majd majd
le rogyni készülő igazságot hatalmas kezedel meg tartóztatád.
Hálák azért Te Néked is mét Excellentziás Úr! éltedig boldog, és
a' sirontul örökké! —.

Által

Ez által Ardoini Rafael püspök úrnak láthatólag meg csöllent ne
"tsak betsülete, de hatalmárúl, be tellyesedett rajta a' mit Kajdan énekelt
Horátz:

Iniurioso ne pede proruas
Stantem columnam ne populus frequens
— — — —
— Imperiumque frangat.

Vagy érdemü T. K. Segö Elek, a' Ki szemellyesenis Mólvovai Magya
rokonit meg látogatá, tavalyi esztendöben a' Mólvovai Magyar Se
"lejekrül irt, 's ki adott nuntzjában a' 135— pöstik layon fel, egyzi
Bandin Mariának, 's a' ki 1648. Sz. gyüjtök kellyeresi volt Mólvovában
érzékeny szavait: Quidvero de Metropolitano Catholicorum Pengyle, &
in Moldavia Catholicorum Antistitum Residentia dicendum sit, ignoro
Flebile hoc intuentibus spectaculum, & profecto conspiratione digni
"simum: cum maximum etiam apud exteras Nationes pariat scanda
"lum, et admirationem non modicam! caret ista Ecclesia, et non est, qui
consoletur eam: inclinato capite, patiente latere collachrymatur
mihi lachrymas colligo lachrymis, & Solamen Jesse non valeo. Rom
huius Ortana Matrem est, matris Charizas est filia proviso. ..

A' melly szavakból ki tettzik, melly siralmas volt Mólvovában
a' Magyarok állapottya, a' Vallásra nézve akkoris, ma meg siralmas,
"sab; mert a' mega pásztora Laborút indított jusha ellen. Ez ellett
Szivekre a' Magyar lelkipásztoknak, ezért lettek közüllök ketten
a' tatián furiának áldozattya.

Észrev

Észre vétel az elöbbiekbül

269

Egy élesen gondolkodó, ki Nemzetére nézve Mólvovai Oláh szemes virsgál"
alatra vévén, a' Mólvovai Magyarokrúl elö adott irományimat, mellyben örülhet,
észre vévén, hogy az Olasz papok el akarván a' Magyar nyelvet rontani, egésszen
Oláh nyelvre akarják venni a' Mólvovai Magyarokat, mert igy, mintegy biztosra
van remélhetni a' Magyarokra nézve az el Nemzetlenedést, és az oláhokkal
valamint a' nyelvben, egy a' Nemzeti régiségnek való egyesülést. Hogy ennek egy
Mólvovai Oláh örül, nem tsudálom, igaz sága van. Vallyon nem szeretném é en
ha Magyar Országban egy nyelv uralkodna? ezt minden jó hazafi kívánn,
hatja. De meg állj tisztelendö Mólvovai Jlebarátom, meg ne csa,
lódjál észmetkedésed mellett, jól észre kell venned, mi végbül akarják a' tatián
papok a' Mólvovai Magyarokat az Oláh nyelvre húzni? ennek legtöbbola
tok az, hogy a' tatián papok a' Magyar nyelvet semmikép' meg nem ta
"nulhattják: melly miatt a' Magyar híveket még irásbúli kinszelenek gyó"
"ntattni, mely irás magában foglallya a' Vétkeknek magyarúl leirtt kérdéseit
"ként - sött még a' tántorodtakat is bizzák a' vétkeknek meg vallását, a' tatián
papok pedig tsak fel ódozzák arokat: kömyebben pedig az oláh nyelvet
de ezt tsem jól; hogy tehát az illy lélek vesztö kereskedésre ne kélleszék szo,
"rulniok; 's hogy a' tsiszában magok uralkodhassanak, 's igazat tsalván,
hogy bátrabban a' hö alá temeszessék arokat, mellyeket Ardoini Rafael
Bizorók ür el temetett, a' Magyar nyelvet el törülni, 's semmivé tenni
tellyes erejekbül igyekeznek. — . De emek ne örüllyj e Mólvovai
tisztelett barátom! ez reád nézve semmiképpen nem ezért aranyos
dolog, mi haszpnod, ha a' tatián papok, a' Mólvovai Magyarok nyelvét
nyelvedkerj, habmi akarják, de szivöket szivedkez nem? Tanúbi
"zonysága Emek a' Szabófalvi üthözet, a' tatián papokra nézve
pedig a' Bojérokra, a' Cs. Agenziához, és az Oláh törvényszékek

ellenek
eleibe nyujtott panaszi s.t. szélét, mellyebet igen jól meg tudak
volna mutatni a' két magyar Lélekjek, megis akarták, de éppen volt
azoka, hogy ké tőrt a' fejök. Nemis akarom én ezzel a' rúdni Ma-
gyar Nemzetemet, valami hűségtelenséggel mert nem közönséges,
csak különös történetekről írtok. Hajedig azt állitom, hogy a
Moldovai Magyarok kis jobbágyok, azrül nem a' talián papok tanítá-
nak kell tulajdonitani, mert arra szükséges a' tanitás, de a' ta-
lián pap hogy tanithattya a' Magyart, kinek nyelvét nem
tudgya, sőtt gyülöli is? Valóban, a' Moldovai Magyar igen ke-
veset köszönhet a' talián Simplicistak tanitásának, többet
vas pálczájának. ——.

Költ Moldvában az 6kal. szerent 6. Junius. 1829.

V.V.

A' Moldovai Magyar panaszi Magyar Országhoz.

262

1.

Vidd bé Mursám, vidbé a' rég
Hornsúlt Magyar Örökség,
Víz, Egébe Sohasirsimat.

2.

Ott, a' hol Irjád valaha
Nékünk Határt Szerez vala,
Ott hadj siraszam ki Magamat.

3.

A' Talárnak sok zabláját,
A' Töröknek dulgulását,
Mint bátor Magyar ki állottam.

4.

Az exodusba elbujdostam,
Fa kapavalis kagáltam,
Mindezekért im' ínegnem hóltam.

5.

Ystilanti szendülése,
Nem volt szerencsem dőlése,
Csak a' csend volt hijányos itten.

6.

6.

Ezer volt nyomorúságom,
Meg annyi szomorúságom,
Ezeket rendelte az Isten.

7.

De már ez nagy ektelenség,
Mit az olasz kegyetlenség
Most tész, miát ez el nézhetetlen.

8.

Mert ki hallotta valaha
Hogy maga Lelki pásztora,
Háborút kezdjen juhai ellen.

9.

Nem lesznem veszthi ezek el
A' Lelkem hal meg ezekkel,
Mert meg, vallom ezek nem pajok.

10.

Nem Gondolnak ők lelkemmel,
Inkább kínesemmel, 's pénzemmel
Hát ők ragadozó farkasok.

11.

Tsúfolyák "Dütsö" nemzetem,
Nékik viszontató Nyelvem,
Ők békességet Nemis értik.

12.

Ha panaszolok megsértnek,
Igazságomban el nyomnak,
És sok fajdalmimat nem érzik.

13.

Kapzsiságtól gyözöntatnak,
Sőtt Kántorokra is bíznak,
Hogy halgassák ki bűneimet.

14.

Hozzájok menyen kergetnek,
Nem tudok Sőlni? Nevetnek,
Ők Eg.! tekintsd meg könyeimet.

15.

El nem lehet az olasz nagy,
Ha fizetést bőven nem kap,
Meg nem elégűltet, nemis avat.

16.

A' bérem sokszor sértis
Helyébe kell vinni, 's ezértis
Gyakran kapodni kell a' havat.

17.

Szent kiértetek kéjében,
Meg kéresik az érsenyben
Mi van? 's art ki tsallyák fortellyal.

18.

18.
A' Hit nélkül kereskedés,
Élet mágya 'zineskedés
Csak. Munkálkodnak illyen czéllyal.

19.
Bútsúnak mennyi az ára?
Ki így alkuszunk reája;
Mert el agyja ezt az Olasz jay.

20.
Sott az árendás kedvéért,
Ottis bútsút tsinál yénzéért
Hol nincs Tenyrom, 's ka valamit kay.

21.
A'mesen benne igaz hit, nincs,
Az ö hite csak a' Sok kincs
En' ezt igy vettem észre sokban.

22.
En' ugyan nem tudom mi a'
Karhozatos Simonia,
De van kallom az Olaszokban.

23.
Lelkemet lát te tahján
Üdvöziled illyen Rájján?
Bizony nincs benned vigalmassag.

24

24.
Farkas a' bárány képében
Vagy te a' Keresztenységben,
Ollyan tsupa nerö varasztsag.

25.
Bünömért kagyesenkednek
Rajtam, vagy meg fizettetnek
Ezek a' meg jesteti bóyorsók.

26.
Becsig meg tsalnak bennünket,
Hát még Lelkeségeinket?
Ez Golgának a' tele Korsók.

27.
Otthon kérdezlem a' leányt,
Hát ki adta ezött burjányt?
A' jay, hogy en igyak belölle.

28.
Leányomat jirongattam,
De az árát még meg adtam;
Mert a' jayunk tsak majd meg ölle.

29.
Vallomis ez igazságot,
Hogy eleven bizonyságot
Hellet látni mai nagyed.

30

30.

És hogy ne maraggyon kijány,
Azt is ki mondom igazán,
Hogy bába volt maga á' gyj is.

31.

Sőtt még többet is mondhatok,
Ha örömest meg halgattok,
Monok egy irtóztató nagy bünt.

32.

Éjel lett meg a' „Söcsömö",
De ennek nem kellett böleső;
Mert hajnal reggelre már el tünt.

33.

Ha élnek Jeleségünkel,
Vagy pedig Gyermekeinkel,
Nem merjük fel nyitni Szájunkat.

34.

Külömben aztis meg tették
Többe vertt Karókkal kötték
Kezeinket, és lábainkat.

35.

Panaszra semmi Nem merünk
Mert mingyárt mongyák: megverünk
Nékünk azomal halgatni kell.

36.

Sőtt ellenünk hamisságot,
Mondani kell bizonyságot,
És erőszakkal. Igy vesztünk el!

37.

Magyar vagyunkat kinozzák,
Desperatióba hozzák,
Ugy, hogy nem lehet ki állani.

38.

Törvénytelenül itilik,
Hogyan törvénybe vigyük,
A' mit nemis lehet hallani.

39.

Előttök gyülöletesek
Mert ezek szerént nem teszünk
Ezen ártatlan Magyar vagyok.

40.

Tehát nem kell olaj vagy, nem,
Ha el kellene is vesznem,
En a' Magyar Lelkében hagyok.

VI.

Jam az erös Hannonia
Meg fogja kérdezni: Ki a
Ki Nemzetemet igy kinozza?

VII.

Igy az Isten majd csak végre
Moldovai Magyar Egre
Talam fényes napjait fel hozza.

VESZ.

Tekintetes Titoknok Úr!

Arányszámi táblám egy példányát van szerencsém Tekintetes Titoknok Úrnak azon alázatos kéréssel átnyújtanom, hogy e csekély segéd Urasságod iránti mély tiszteletem s hálám jeléül oly szívvel méltóztassék elfogadni, a milyennel azt átnyújtani bátorkodtam.

Megkülönböztetett tisztelettel vagyok

Tekintetes Titoknok Úrnak

Pesten, Junius 25-én, 1860.

alázatos szolgája
Dr. Lieber Fülöpné
a magyar t. A. levelező tagja

Pest, Dec. 31 1860.

Tekintetes Titoknok Úr!

Pongrátz Jellert nagy-bányai igazgató úrnak küldeményeket van szerencsém átküldeni. Az ez ügyben hozzám intézett levelét is ide csatoltam.

Magamat eddig tapasztalt szívességébe ajánlván, a legboldogabb új év kívánata mellett van szerencsém mély tisztelettel lenni.

Tekintetes Titoknok Úrnak

alázatos szolgája
Dr. Lentner Ferdinand
a M. T. A. I. tagja

U. P. A logarithmusokról még ma kezdem meg a munkát, illetőleg az ismertetését.

5 3 3

Mélyen tisztelt
Tekintetes Úr!

Természettanom harmadik kiadásának egy példányát bátorkodom Urasságednak mély tiszteletem jeléül átküldeni.

Engedje meg Urasságod, hogy ezen alkalommal a budai gymnasium szolgálatának ügyében Urasságod pártfogását kérjem.

Zsiborics Gábor a budai gymnasiummál 10 évig volt mint szolga alkalmazva; egy évi tapasztalásából őt igen becsületes és hű magyar embernek ismerem. Ezen férfiú 4 gyermekének apja lévén sorsán segítendő a pesti egyetem bölcsészeti karának megürült szolgai állomásra folyamodik.

Ezen sorsán segíteni képes nem vagyok szivemből örvendeném, ha Urasságod hathatós pártfogása által a kívánt állomást megnyerné, jövendő sorsát némiképp biztosíthatná.

Mély tisztelettel van szerencsém lenni

Mélyen tisztelt Tekintetes Úrnak

Budán, márczius 19
1862.

alázatos szolgája
Dr. Sutter Mártonfi
igazgató.

Tekintetes Ur!

Alázatosan ujjongásomat nyilvánitásomat Tekintetes Ur, tudomásul Ő nagyra kötelezve, megbecsülésével Ön e módon akarom azt elismerni. Megbizása nyomán Mészárosi Ur, Ő kegyessége tudomására hozatnak. - Kérném fel Tekintetes Urat, szivességének a már kitöltött statisztikai tabellákból még hiányzó példányokat kitölteni a primási Kancelláriának, miután egy egyház kivételével szeretnék mindenütt, a példányok pedig elfogyni. Ebbeli kérésem után vagyok egész tisztelettel

Tekintetes Urnak

alázatos szolgája
Mocsár Lajos
Bakfalvi Gróf Tanító

Jegyzetek

Petitions & Bills

Petition of Stacy Stevens Plaintiff
relating to a certain road
Ordered to lie.

Memorials

5

3

3

Tekintetes doctor úr,
különösen tisztelt jóakaróm uram!

Ha a magyar olvasó publicumnak tudtára nem adatott volna az, hogy a M. t. társaság könyvtára számára azon munkákat különösen, mellyekből kedveskedni akarnak, nem fájdalmán úgy, mint azon fájdalmán, hogy a Lippai Janos által 1666 évben irt Jókonyi Kertje, mellyet különösen, de azelenkorban nem emlitettek elveszett. Ha tán azért nem emlittetett az, mivel Tegnának kezéhez nem adódott: meltóztassék azt eltékeresztetni a Kerepesi uczában lévő Csecsenyi házban lakó, Orvos tudományt tanuló Zelmiai Bálint által a hozzá való többiekkel az emlitett könyvek különösen. Meghagyja ezt a Tegnax, vagy nem? Meltóztassék nékem azt akkor tudtomra adni, mikor kegyes lesz nékem a mint szemelyem, névkönyvet küldeni. Ugyan azon alkalmas Úgyan meltóztassék a Tegnax is nékem küldeni azon munkácskát, melly a philosophiai technicus terminusokról iratatott. Magának a könyvárusnak irtam volna 2 ezrát: de nem tudom, mellyikek bötüjétől lehet azt megkapni: ezt árát sem tudom. Ezt mennél előbb megtudni küldeni. Ezen munkácskára nagy szüksége van,

Azon megkülönböztetésért, melly[re] a Programmában
és személyemet méltattak az Athenaeumban annak érdem
hiadvál, és nevezetesen a recensentek, igen nagy hoj
nettel tartoznom. Igen nagyra becsülném azért, ha a
mezei gazdaságról irt Munkámadtis olly figyelem
méltatna a Tekintetes, és figyelmessé tétetne valame
pesti tudós recensiója által az ols. publicumno
zeni munkámra, mint 4. év előtt a budapesti ke
pisáig tette. Nyomtatott 1000 példányból még
le[nem] adódott. Ezen okból kívánom legin[kább]
hogy említést tétetne az Athenaeumban ezen munkám
[ja]vára az a gazdasági egyesületnek ajánla
Megkülönböztetett tisztelettel vagyok

A Tekintetes doctor úrnak
Szarvas 19. Dec. 1837.

alázatos szolgája
Magyar Pál

493 pvK Vett. dec. 27. 8

Tekintetes Doktor és Dívhaszteur!

A Diehl statisikáját vettem. Kérem bizodalmasan Öttse
uraat, méltóztassék nékem rövidden megírni, vagy megíratni,
hány negyed vagy nyolcadrét levélre nyujtkatom ki ezen
munkának a recensióját? és mikortra kívántatik,
hogy ez kész legyen? Nem siettetek ezen dologgal,
mert az iskolai foglalatosságaim sok időt elvesznek.
Meg tsak ömbözlettet, igaz tisztelettel vagyok

Tekintetes úrnak
Szarvas 30. Apr. 1838

alázatos szolgája
Magyar Pál

A mit eddig olvastam a D. statisikájában, meg nem felel várakozásomnak,
sőmaik, még kevésbé a statisika tudományáról leírt ideámnak.
A munka ollyféle ítélettel van irva, ami kevés a tekeret munkán
kívüli változással vagyon sokat hirt, úgy hogy még a nyomtatáshibái
Katy hiánta belőle.

Tisztelettel

Johann Adolf Tenner
Doktor der Rechte, a. o. Professor
Kirchenrat

Hermann Cotta

Manuskript

Afrika Cap. Jó Martha
Lati 14° 2' 20" Sud
Long 12° 51' 0" est (Irena)

Nagyontisztelt Almásy János Úr! A múlt
1857ik év Február havában, Pesten kelt be,
cses levelét, a múlt év octoberhavában kezem,
kez vévé, legott volt szerencsém arra, a választ, u,
rajságodnak megküldeni, melyhez még, egy geo,
graphi vázlatot ragasztottam, a Kunene, és Ku,
bángo folyamok között elterült tartományok,
ról, melyeknek bővebb esmerete, ugy véltem
érdekes, mert e vajtok keresztül húzódó Ku,
bango (: alább Tiugyse) folyamon létbe hoz,
ható lejövözés, jó sikert igér a jövendőre: ezen
tartományok kikutatására, és népei művelésére.
Tovább ragasztottam még hozza, egy felirattot
Dr: Aug. Peterman urnak, mely különféle,
délafrikai beltartományok földleirását tár,
gyalja.

A meg nevezett irományokat, a Lisaboni
udvarnál létező Austriai követség utján,
tisztelt atyám Magyar Imre úr, neve felirat,
tával küldöttem el Önnek. Mintegy pedig,
nem csak késedelmes, de még bizonytalan is,
levelem eljutása Europában, jónak veltem
tehát az említett, és már beküldött iratoknak,
ezennel ujrafogalat tudósitani, hogy egy,
szersmind, szíveskedjen azoknak kézhez vétele,
felől engem tudósitani.

Már hazamos üdő óta, különféle datumok
alatt kelt, és Honnomba utasitott irataimra,
még mind eddig választ nem kaptam, ide

számitva

számítva, az egy, és fél évek előtt, a Portugal kormány közbenjártával, Honomba küldött Afrikai utazásaim leirata első kötetjét (ez, ca 600 irot lapokkal, egy szép abrosz, és néhány rajzokkal) mely rendeltetése helyére jutott-e? nem tudhatom, azért már néhány hónapok előtt egy iratban folyamodtam, a Lisaboni udvarnál létező austriai követséghez oltalmat kérő

Örömest közlenék gyakrabban Uraságoddal különbféle adatokat a Délafrikai földleirásból, ha csak azokat valami módal, kevesebbüdő kalasztással és biztosabb kezeléssel küldhetném el Honomba, és nyerhetnék onnét feleleteket.

Ezek után Önnek szerencsés, s hosszu életet szivből óhajtva vagyok Lucira Februar hó 1859 Tisztelt Uraságodnak alázatos szolgája Magyar László s.k.

Külczim.

CORREIO CENTRAL DE LUANDA

Spanien

Illmo Sñr

João Hunfalvÿ membro

d° Academia Hungara

Desth

Hungaria

35

BADAJOZ 27 Juin 59 (19)

PEST 6 Jul 1859

L. S.

Vetten Sept. 30. 1862.

(Confidenciál)

Tisztelt Barátom!

Kivan emberbarátiérzelmeitől telt jó kedvében, bátorkodok megönt, egy külön, szivemen nehezen fontos eredményü, lélekzetemet felbeszedni, melynek fölebredt tetőbe hozását, önnek olly kegyes részvevő sajnálatára, nem merném fogva előre vegyitni. —

Tisztelt Atyám, Magyar Imrellen, már jó egynehány évek előtt, adá kedvemre egy levelében; melyben, a szabadi Austriai körülmények, egy-ezer pengő forintokat volna rándolva szándoka szándoka szándoknak fölkülöni. —

Ezen igéretét üdővel, egy másik levelében, ismétlé, s hozzá még azon megjegyzéssel, „Hogy nem lévén előtte ismeretes, a szabadi let melyen az ombitet ezer pengő ftokat, kirostan honnanhoz szolgáltathatná, annál is inkább, hogy még minden időig, nem tudván Apiska betegjének szenvedéseiben, lejöttöm időpontját, és körülményeimet valódi hollétét, azért a már tett levelében, újra ezer pftokat, meg mindég a szabadi Austriai hövetségben elmondott küldötte n. s. t. — A jelen alkalommal mely irt levelemben, a mely egyéb magyarázatok mellett, tudatám vele, hogy attól: hogy hogy birostbe, és kevesebb ut, melyen ő melyen az ombrett pénz tőrveget honnanhoz juttathatja, már most az lesz; hogy ő azt egyenesen, önnek az által kiküldve, Mezőhegyesre, Bolgárfalvára, mert így tudom, hogy ön azt kelavéb nélkül, ön, körében jó városával megkapom.

Kérem tehát Őrt Testvéremet Harasti, szives hajdjen Testvéri atyámnak, levelében, üdővel

tudtára adni az alkalmat, melyet ön szíves
óhajtok, a magánéletből lépni egy országos jelentőségű
ügy színpadára, hiszen az Ausztria hűvös
légkör elhűlteni, felhérve, őt egy pezsgő mint
hazánk élvezi az alkalmat, az igért erőpróbát
minél a belügyekre alkalmazni, adjuk meg.

Részletesen ismertetve, a vélő parancs alkal-
mazkodásomat engedelmet kérve vagyok

Siposfalu Földi Ferenc Ormán

Dél Arokba - Gyulo-Moriva
Januar 4ᵉ 1862 evben.

Ujjan szívtelen
Magyar László

Vettem apr. 13 1847

Bécs, April 11. 1847.

10

Tekintetes Úr,

Különösen tisztelt Uram!

E napokban olvastam hogy T. Urasága „magyar Anthologiá" czim alatt jelesebb költőink gyöngyeit egybegyüjtve kivánja a közönségnek átnyujtani, mit bizonnyal jó célért igyekvő vállalatnak lehet mondani, mert a közönségnek kedves lend, és anyagilag hasznos költőink is örvendeni fognak, ha vállalatul, nekany felhasznált munkájáért — váratlan esetben juttatnak.

Mint a magyar irodalom képviselőhelyiség igen okajló — örvendtem ezen hír olvasásakor, de igen meglepőleg hatott reám a vége, melly szerint mintegy 200 jeles magyar irók életleirásai fognak Anthologiához csatoltatni.

Bátorságba sem vennem hogy a hirlapok által (ha bár nem saját szavaimmal is) nyilatkoztatott kéréseimre, miszerint „birálmi nézlet" czimü nagyobb vállalathoz fogtam, T. Urasága birálmára is ecsett. A birálmi nézlet (mint előleges tervem, melly már kiadásra

Ebből láthatja t. Urasága, hogy az általam csaknagyon nem alacsonyan vállalkozási fáradtság az Anthologia kiadásával mellett elvárható által, tolmácsolásban károsíthatják, azért nem vélem felöleglegesnek t. Uraságodat, mint a magyar irodalmi Sorvény első szerzőjét és tisztelőjét egész alázatossággal kérni, hogy fáradtságát ha különben engem, mint kiadó könyvárust tolmácsolásban károsítani nem akar — ellátni. Az Anthologia annélkül is jó kalendáriumra számíthat (egy hozzá bizarst mernem a kiadását sajtónmá vásárlani, ha más valadinek megígérve nem volna), holott roppant költséget vállalatom legszebb részét elveszítvén, tetemben és kalendáriumban igen igen csekenhetnél.

Sokkal jobban örülnem t. Uraságod szívességét, mintha elkergesztett kérelmem teljesítését nem remélhetném, azért legnagyobb tiszteletem élete, hogy alkalommal arravaló felelőtet nyerendek, hi egyébiránt minden részben szolgálatra kész, nagybecsű hozzája magamat egész tisztelettel ajánlva maradok

Tisztelettel Urnak

alázatos szolgája
Magyar Sándor
dr

Svanics Sárközi könyvkereskedésének tulajdonosa

U.i.

Svanics híres kerti könyvgyűjteménye a könyv vége felé árverés végett eladatni, ha t. Uraságod arra az egyetemi könyvtár számára megszerezni óhajtana, illő tiszteletnek nekem kötelem. A lajstrom első része a napokban kapható lesz.

Tisztelettel

Sk

T. ur. Földy Ferencz úrnak

Londonból vagyok felszólítva egy Tekint. Urasságod által kötelezett
sárvári Nádorunky József felett tartott Emlékbeszéd megszerzésére, minthogy
az könyvkereskedésekben semmi áron sem kaphatám meg — akartam
azonban, ha Tekintetes Urasságodtól kaphatnék egy példányt.

Régent kérdezett gr. Nádasdy György arcképei megtekintés v. lemásolás
végett azoknál van Kerencsén ólmyújtóbatai, miknek saját szükségemre egykettőre
szerezhetek azok egy

Pest Jul 11. 1847.

Földy tisztelettel

Magyar Király

[illegible] 1847

Tekintetes s Nagyságos
Nemes Vármegye
Tolna

Schedel Ferencz úrnak mint
a m. tud. Akadémia kézirattárnokának
Pesten

Tekintetes Vármegyének alázatos szolgája
Schedel mpr
a Vármegyének Akadémiai Könyvtárnoka
Pesten Jul 12

23. + Pesten sept. 20. 1850.

Tekintetes Titoknok ur!

Ön szerkesztése alatt megindítandó új magyar Museum a' honi irodalomnak ismeretköre is leendvén, szerencsém van a' jó és olcsó könyvkiadó Társulatnak (melly a' Ország hercseg Primásának védnöksége, gr. Károlyi József úr és gr. Csáky János elnökségök, pénzök Fogarassy Mihály igazgatása alatt virágzik) a' folyó évben már is megjelent munkáinak tájstromát j. alatt közlés végett, s arok egyes példányait olly kéréssel általküldeni, miszerint arokat a' Magy. Tudós Társaságnak tipseletül bemutatni, s könyvtárába illesdeni szíveskedjék.

Ki barátsági indulatába ajánlattan, egész tisztelettel vagyok

igen szolgája:
Mdjer Ferenc
egyetemi tanár, s a' Társulat ügyvéke.

Tekintetes ’s Tudós

Toldy Ferencz Urnak,

Akademia Titoknokának

Pesten.

Kedves Jóltévő Ur!

Sághy Vendel Ciceroból fordí-
mányáról szólat, fáradságjá-
ról, ha nem kárpálható, nézzen kül-
lem.

Wagner Tellurium-át vásárol-
megvette, ’s egyideig nálam lesz,
a részről, kar uri családjával (mert
’s fiatalságra nézve igen instructiv)
megtekinthetné, örömmel fogna-m
semmitsem, ki vagyok
igaztisztelője

22/9. 817.

Majer

+ 21/4. 855.

Kedves Tisztelő Uram!

Bátorkodom szívességét igénybe venni, a' 16 pályairatot átküldeni oly megjegyzéssel, hogy a' 3 legfölül helyezett u.m. 12, 2, 10 szám alattiak találtatnak figyelemre méltóknak az egyik bíráló által. A' többi között van oly gyenge dolgozat is, hogy átolvasásával kár az időt veszteget-ni. Hü tiszteletel vagyok

igaz híve
Szontagh

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Bátorkodom szívességét igénybe venni, a' 16 pályairatot átküldeni oly megjegyzéssel, hogy a' 3 legfölül helyezett u.m. 12, 2, 10 szám alattiak találtatnak figyelemre méltóknak az egyik bíráló által. A' többi között van oly gyenge dolgozat is, hogy átolvasásával kár az időt veszteget-ni. Hü tiszteletel vagyok

igaz híve
Szontagh

4906

5

András-falva. 1863. Január 4én.
Ifj. —
Vett. — 8/63.

De Einsiedler úr!

Miután a múlt év November havában szerencsém volt
magamat Önnek ajánlani, kérdésemre válaszolt,
s Holdsaimat árúba bocsátottam, nyomasztó
lag hatott reám egyedül vagy legalkalmasabb Ön-
ének választ várnom kellé, s ámbár ez nyugtalanság
vett, de türelmemben bizvást reményemnek a sajátmas
lépésre nincsen okom kétkedni, annálfogva
ban kellé ajánlatát igénybe kellé hogy vegyem, el-
Önem tehát gyors közvetítést kérni Önnek
gyobb nyereséggel mellyel kerese vonná magam.
ne akarni kivánja az általam ajánlott Fogatást
árumhoz vagy nem az illető Úrnak számára
Holdsaimat?

Ha kedves válaszában Önnek megfelelőleg
értesíteni nincs kedvem, ez az aromalátnak in-

[illegible] ítélet [illegible] ügyészi [illegible]
[illegible] illető [illegible] jóváhagyás
végett ide.

Utasítás [illegible] kiadásáról [illegible]
[illegible] megjegyzés [illegible] rajzolata ajánlva marad

Tekintetes [illegible] ügyészségnek

[illegible] kerületi kapitányság.
Majtényi [illegible]

Kp. Lipót [illegible]

haben Sie die Gefälligkeit dem Überbringer dieses Gebots
den 1ten Kapitel meiner merkwürdigen Geschichte zu geben;
ich bedarf derselben nothwendig. Morgen sende ich Ihnen
wieder mit dem größten Vergnügen zu. Ihr Freund

Mailáth

826

A Monsieur
de Schadel

Im Rüppischen
Hand, 2te Nod
unter d
Hetzlischen
Gasthof

5

3

Wien am 17/2. XLVIII.

18

Vorüberg durch Sie an mich ergangene Einladung zum Fund: Synod: mitzuwirken, hat mich sehr erfreut, ich werde mit Vergnügen nach meinen Kräften für die Zeitschrift wirken, nur bin ich jetzt ungemein beschäftigt: Der III. B. meiner ungrischen Geschichte muss bis Ostern fertig sein, zudem hat man mir die Erlaubniss ertheilt einige Quellen im Geheimen Haus, Hof, u. Staatsarchive zu benützen, ich darf also für diesen Augenblick nur mit einer früheren Arbeit auftreten, da ich meiner Biographie der Polen Prinz Eugen widmen will ich diese gerne

geben Sie die Güte mich auf einen Augenblick zu beehren, ich wünsche ihnen die ungearbeiteten Dalo, und einen Antrag den ich gefunden mit zu theilen. Johann Graf Mailáth

826

Vörösmarty senden, sobald sie mir von
seiner, oder der Redaktion Adresse
verständigen, die Meine zu grosse
Beschäftigung zwingt mich von
seinem gefälligen Antrag das
die Biographie zu übersetzen Gebrauch
zu machen. Späterhin werde ich ihn
diese Mühe schon ersparen. Aus
dem was ich bis itzt geschrieben
sehen sie wol ein dass ich die
Übersetzung einiger Stücke ihres Hand-
:buches ablehnen muss; ich hoffe sie
sind überzeugt dass mir es recht leid
thun ihnen nicht dienen zu können,

auch werden sie mir glauben dass ich
ihnen wieder, u. gern zu Gebot stehe
wenn ich es bisher zu Athem komme.
Mit vollkommener Hochachtung

Ihr ergebener Diener
Johann Graf Mailath

Bemerkung über das Alter des Liedes:

"Ruck IV: László Királyról."

In der 5ten Strophe steht:

"hörnyül fekvő kedvesed császárod"

Dis bezieht sich offenbar auf einen Kaiser der zu Grosswardein begraben ist, dieser war Sigmund ist der einzige Kaiser der in Grosswardein liegt, also bezieht sich dieses Vers auf Sigmund, also ist das wenigstens in der vorliegenden Gestalt nach Sigmund entstanden.

Mailáth

Kegyk. 11.

Wien am 9/5. 1828.

In Orczis Ungarn Csárda muss der
Vas Pivo Posajn spratò eszèb. Todat
so gegeben werden:
"Ne Szùbe hart an dir, in der die {mezò / Wiztin
"Die Schnizige, rothwangige sich birgt."
In Szluis neuer Lied ist "Stillud
ein ungeheurer Dudelsack, es soll
heissen Strichbund, oder wenn sie
wollen Strichband.
Dass sie aus meinen magyarischen
Gedichten 70. abdrucken lassen, ist
ein tüchtiger Stab. Wenn nur Cotta
sich nicht richtet!
Der erste Band meiner Geschichte der
Magyaren ist bereits erschienen,

was Sie darüber sagen wollen, kann mir nicht anders als angenehm sein, nur muss ich Sie bitten die Erscheinung in ungrischer Sprache beizufügen zu erwähnen, wenn nämlich der Deutsche Buchhändler durch die zu eröffnende Subscription+ für seine Kosten gedeckt wird.

Mit Ende Juni Monats hoffe ich Sie in Pest zu sehen. Bis dahin leben Sie wohl. Ihr Freund

Mailáth

+ auf die ungrische Auflage

5

3

3

Pest 10/i. – 42.

Kammer Consiliarius Umak utolsó
[illegible] Izsóló levelének tostszi-
[illegible]unát, á T. Ur-t üdeklöt, ide
[illegible]mellékelve ün örizni által kül-
[illegible]döm. a. T. Ur Rósz Köteles

Hauptbuchhalter

[illegible] Ha Tekintetes Uram Ur Schandel Jósef, leg-
[illegible]ut kis ifju in maximum Varnan
[illegible]jó fogan, mind ut von dem Stand des
[illegible]Reinard Jósef die Antwort erfolgen
[illegible]haben, was für ieden das alte Magya-
[illegible]rium Rechte wissen, ob und ab
[illegible]in der von Ihnen besorgten Ein-
gabe Abel Jedarú Jusst.

Eger. Január 11-d. 1824.

Schedel Ferenczi Józsefnek
Makáry György szíves baráti üdvözletét!

Nem tétlem, hogy emlékezel azon időre, midőn Október 31-dikén te, kedves Barátom, Egerben lévén, egynehány soraidat intézéd hozzám: én a' tőled hátrahagyott özvegyet csakhamar azután vettem, 's vajha e' helyett Téged ölelhettelek volna. Gondolhatod, micsoda váratlan történet vala nekem akkori írásodat szemlélnem.

Megbocsáss Édes Társ lassú levelezésemnek; azt nem az idegenség szülte. De, azért azonban miképen engedtessem meg, hogy mind ez ideiglen Haramiádat el nem adhatám? eggyet, 's azon nagy idő alatt, mondom, csak eggyet adhaték-el; de szolgáljon való Nyugtatványúl neked e' levél, mellyben elismérem, hogy még nálam négy példányod van, és az özvegynek ára, igymint, négyre Ősz. ezüstben. Én, valamint eddig iparkodám, úgy ezentúl is ügyes leszek azoknak eladhatásokon, ha továbbá is nálam hagyod azokat. Szégyenlenem méltó képen lehet, hogy verők nincsének nálunk.

Mit dolgozol Kedves Barátom? mint töltöd az új évet? mi hírek Gesten? Thewrewkkel tsúfsúltan állasz e már? Kovacsóczy mit csinál?

Bajzánk most Egerben van.

Kisfaludy és Helmeczy Urakat üdvözlem fogad nevemben.

Addig is még többet írhatnék, élj boldogúlj és szeresd egri barátodat is. Isten hozzád!

13

Egr. April 14.

Eger April' 10.d 1824.

24

A' Haramják' Fordítójának

A' Remény' és Jövendő' Szerzője barátságát és üdvözletét

Nagyra becsülöm hogy disztructoraid közé vagyok nyomtatva. E' folyó holdnak 3.dik napján vőm. Édes Barátom, okaftott leveledet a' nyalábbal egyjütt. Igen köszönöm ajándékodat, igen köszönöm nékem szánt emlékedet. Ő csak öt nyomtatvány volna e munkából, mellyek által baráti készségemet mutathatom?! Örök rokon, társad kívánok maradni, kedvesem. Nő is légy kétes abban, hogy kitelhető igyekezettel vezendem a' tőled rám bízott hivatalt.

Pesten van e Bajzának? kérlek, tudósíts felőle, és mondd neki ha mondhatod: ha érdemes vagyok óhajtására, ha élek szívében, úgy örvendezteten ő soraival engem, és viszontag ón is a' költőnőre határozandom magam'. Ez tudjam csak Pesten-létét, nem várom hogy írjon: meg fogom előzni.

Neked pedig, hozzám hallgatásu Társ, még ezért is esdek: Őszirózsa mikép vagyon külföldön recenzeálva? Hánde képes vagyok erről értesíteni? Szeressed Barátom, újra könyörgök.

Kovacsóczyt, Bajzát, Schedelt, Kisfaludyt, Helmet, azt köszöntöm és tiszteljem.

Élj boldogúl Kedves Barátom. Szeress, valamint én meghasonlatlanúl szeretlek. Csókollak. Isten hozzád!

---

420. x

Eger. Apr.' 30.d. 1824.

Kedves Barátom!

Április 16. dikáról szóló leveledet ugyan ezen hónak 20.kán vettem. Kedves! nincs semmi kétem abban, hogy tiszta Barátom légy. Vegyd köszönetemet mind azért, hogy Dajzánkat hollétéről engemi tudósítál. Ede zárom pecsétre is mind azért, hogy Dajzánknak hollétéről engemi tudósítál. Ede zárom pecsétre is "Lenül a' hozzá írott levelet; tudnillik: engedvén elömbe terjesztett inté" "zetednek, úgymint, hog ő általad fogja kapni leveleimet.

Sajnálatos a' Thewrewk' meghasonlása: Rigasztalódjál, valább ne hagyj ítélő igazságoddal a' legmagosb tűrű írónak téje miatt se.

Íme, kívánságodra, mellyet becsülök, néhány apróbb darabjaimat közlöm veled, legvalóbb criticádra bizván azokat. Ne is tévelyedj e' munkácskákat ha megérdemlik a' vas pálczát.

Auróra miképpen recensáltatott, arról egy betűt se. Ezt egy ám kértem ezt tőled Édes Jóm. Cselekedd, könyörgök. De ha nem teheted is, én azonban úgy is szeretlek.

Dolog képességedet a' Haramjákban is lehet tapasztalni. Ne csüggedj az értelem nélkül eredő vádakra.

Hagy nyereségnek tarthatom barátságodat. Húzzák ezt az Egek hosszan éltedel: hadd gyönyörködjem tartósan abban. Isten hozzád. Szeressd

A' te

igaz barátodat
Makárynak.

420.
X

Megk. Jan 7.

Eger. Június 11-d. 814.

26

Kedves Barátom!

Bizodalmasan térlek, ne sajnáld Kovacsóczyt arra bírni, hogy írja meg nekem: születésének mikorra készül-el, és mikorra küldi el hozzám? Írtam volna neki, hanem amannak ezen ifjútól esdém, a' ki nem régen általam készíd is vala küldve, ő szállását megváltoztatá. Ennek következtében, édes Barátom, arra is kérelek teljes szeretettel, hogy mondd-meg emlitett Barátunknak: írja-meg egyszersmind lakjának útszáját és számát is. Végre: tud e ő arról, hogy az előfizetési bejött summát már Landerernek el küldém?

Hiszen többet írok. Teljesítsd kérjőrök, a' mire kérlelek. Élj boldogúl feléjthetetlen Barátom. Maradok

másolhatatlan Barátod

Makáry György

Kisfaludy Károlyt, Helmeczyt tiszteletem's köszöntöm

Vetted e verseimet?

420. x

Június 24.

Eger. Június' 22.d. 1824.

Édes Barátom!

Tegnap vévén leveled', azt nem egyszer mosolyogván, olvastam, mivel kedves lön előttem nyiltságod és barátságod. sőt ímély ezentúl is, mert távol legyen azt vélned, hogy tőled levélnyire is elidegenedtem volna. Becsülllek kedves, s ha módom lend, nem sokára több versemet is közlendem veled.

Bajzánnak becses levelét a' tiéddel egyszerre vőm. Legitten feleletsorsára; ide zárom a' választ, hogy te küldhessd el neki. Cseleked, Barátom, kérlek.

Tiszteletemet ezen lap' határa írok; ne legyen terhedre. közeld vele s' pirongasd meg, miért nem ír az ő szerető barátjának, a'ki marad neked is

szerető barátod.

Kazinczy Ferenc.

Kisfaludy, Helmeczy Urakat különösen tiszteljem. Jelentsd az utolsó Dajkolunknak, hogy a' Frattner' gyászlevelét vettem, s nem is tiltom, hogy azon vége sorok a' Helmeczy Úréi. Köszönöm a' megemlékezést Frattner Mátyás és Helmeczy Urakkt.

Kazinczy F.

720.
X

Kovacsóczy Mihálynak
Makáry György szíves baráti üdvözletét!

Kedves! Sudólits Kérlek Utjaidról; vess véget hallgatásodnak. Több levelemre tartozol te válasszal Édes Jóm. Irtl. meg, micsoda útszában, mellyik szám alatt lakol. O, irj minél előbb! irj másolhatlan szívü barátodnak.

Eger. Martz. 13.d. 1825.

Schedel Szerencz Józsefnek
Makáry György szíves baráti üdvözletét!

Becses soraidat, Édes Barátom, olvasám, Bajzának, mikor levelemet vön, már nem vala Egerben, azért hozzá intézett leveled utána küldém Gyöngyön - vrosiba.

A' Kovacsóczyról tőrtént hír valóm olyan, mellyről vitatkat nem is gyanithattam. Mi több: egy ifjutól utóbb azt hallám róla, hogy már el is tiggyen fogva. O Barátom! szánjam e a' szerencsétlent? avagy pirongjak, hogy vele valaha szót váltottam? — Megengedj Kedves, hogy folytatom ezen undor tárgyról beszédemet; hagyj: önthessem ti elöttsed Megbitt'em előtt, mit érzek e' dologban: azt, hogy a' Kerezettnél ama' bünnek, mellyet elkövetett, ösztöne alkalmasint vérében vala. De, vagyon erö a' leghasznavzóbb ingert is elfojtani, hatni, tökéjen annak, ki nemes szivekkel társalkodhatik. Helyben voltatok Ti, hogy másokat ne említsek, néhányan. Én, tudhatod, neki egyikeon barátja voltam, hanem, ammint vélhetitek, szimborája sohasem, és ingásainak helybenhagyója tudtomra sohasem, annyival inkább alacsodásinak sohasem. Már rég' nem folytatok levelezést övele; i gondolnám, K. Károly közlé róla tett mondásomat, mit ha K. Károly sejtenék, jól esnék levé, mert akkoron is nem volt akaratom ellen a Kovacsóczy denunciájának elmaradására.

Igen, Barátom: ismerek egy Zwengest; az Egerben Kömives Mester, i furcsa kis tyánykája van.

Ujjából

420. X

Úgyis írom, hogy temérdek sok verset faragtam. Kazinczyval szó
Oh áldott óra mellyben engemet megszállott a
versgyártás' dühe! mert lásd, Édes Barátom, egyne
igen tetszik Bajzának; a' több között egy rímes Elegia; hanem, va
nem a' schémája ragadta e őt a' dicséretre? mert ő a' tiltenszes
nyolczas szótagú váltogatódzó sorokat szereti. Mit ítélsz? imhe
darab; de, Mr. Hébéke ne add. Tudom, igaz bevenné, ha még
ollyan rossz volna is, hacsak nevemet nem látja. Közöld, kérlek
Kisfaludyakkal, 's ítéletedet az övével együtt ne sajnáld megírni.
említett Kedves Barátunk Almanachjába elfogadja, engedd oda.

Légy boldog, és szeress. Csókollak.

Mázta. 17.d.

Ez a levél mikor indulhat el, nem tudhatom bizonyoan, minthogy a' Cs[illegible]re ne
várakozásokat nagyobbra mind elszalasztottam. Gyanítom azonban, hogy
napután elindul.

Isten hozzád Édes Barátom! Ne sajnáld kisebb dolgozásaidat
velem közleni.

Vége egyszer istenhozzád!!

Elegia

Megk. Ecz'9.

Eger. Novemb. 26. 1826.

Schedel Terenczinek

Makáry György baráti szives üdvözletét!

Ebben, Édes Barátom, reménylem, kétkedni nem fogtz, hogy a' Handbuchra előfizetőket gyűjtsenek, mineluttána jelentem, hogy a' német birtel" ménygelet jólkorán vettem, és magyar becsületemre igértem a' teljesítendőket. Ti ugyan engem, ha a' Tudományos Gyűjtemény' jeddig kötetéről kell ítélnem, hatalmasan megvetettetek, mert magamat legfeljebb is a' Töltényi után függesztett cikkeréhez képzelhetem, és így olly kiú vagyok, hogy olvasva nem me" tetek-el a' Gyöngyösi' tolvajával sem, nem a' parlagi Epigram matistával sem. Ha mégtsatlanúl történik é ez? a' kedvesb" ízlésünkre hagyom: ha ök is igazolják megvetetésem', ám légyen! Mind ezek mellett is számlálhattok reám az elő" fizetés' gyűjtésében. Vegyd tőnyörűen, Barátom, egyenes nyilatkozásomat; most többet nem írhatok. Ha szeretsz válaszolj; én minden esetre változhatlanúl szeretlek. Isten hozzád!

420. X

5 3 3

Kedves Barátom!

'z' Handbuch der Ungrischen Poesie Könyvre itt küldöt 4és példány
ra 10. v.forintos. Eggyik Előfizető" Haidhardt Antal Ur Érseki Szám
vevő"; másik én vagok, (: M. Gy. titser Ügyvéd :)

Edes" Barátom, megengedj; több volt az Előfizetésre igérkező", mint
a' valóban Előfizető". Iványky Professort megkértem segédül, de ő" tehetet
len volt, valamint amaʼ Könyvkötő" is, a'kit hasonlag regviráltam.

Elvárom minél hamarabb, ha lehet, a' példányokat. Kisfaludy Ká"
rolyt különösen tiszteljem. Légy boldog és szeress

igazán szerető" Barátoddal,
Makáry

ʼl' közép újjam fáj 's be vagyon kötve a' jobb keremen, azért bajos irnom;
különben többet írnék az én pajzán Barátomnak.

420.

Eger. April' 2kán, 1827.

Kedves Barátom!

Teljes szivességü leveled' örömmel olvasám. Nem csudálkozom könyvetek' elkésén, 's nem tartok tőle, hogy e' miatt az Egri Előfizető engem arczodtiteket rubumályon; hanem nagobb dolog nálam praenumeransnak el nem fogadtatnom, holott én erre nézve megamaz több praenumeransi' gyüjtésével tépetlen valék méltatni; sem pedig, amint vélem, a' ti válogatott irótok közé felvétetve nem vagok, hacsak a' Tótsényi után függesztett Excaterában nincs valamelly tiz tőröm. Így tehát hagynál legalább a' megvetett árvának a' vevő' sajtromában helyet — de, ha nem hagysz, ám mit tegyek? a' Barátság' Istenének áldott nevében törzönöm a' Könyvet, 's ug tehet, ezt irandom elejére: „Toldy' ajándéka ti Barátja a' megajándékoztatottnak, de versfaragásainak nem barátja. Elég neked! hadd szeressen Ő engem hüségemért. Dánjam e így vallyon, hahogy ozáldoboist kivánná is hegyettem csillogtatni?!"

Engedj-meg cseregődnek Éves Ferim. Magyarázzd térlek jóra bohóságomat, és ha lehet, vigasztalj gyakortabban élénk sorraidval. Ha még szélodat érzed, házasodjál, ne úgy mint én, a' ki ebben az unalmas nőtlenségben szigorgok. Adjon az ég neked szép szerencsét.

Az általam küldött pénzre lehet, hogy azolta vetted már. Fudósits, térlek.

Várj csak!! Egyszer, mikor nem is vélnétek, nálatok termek. Addig is viszeteld Kisfaludyt.

Ölellek, Éves Barátom, 's vagok

változhatlan barátod:

Mátéry G.

Eger. Augusz' 6d. 1827.

Édes Barátom!

Ki látott vallyon illy gyors levelezőket mint mi lettem? ezt mások néltán szemrehányásul vethetnék reánk, de mi ezt nem tesszük, úgy hiszem; mert nem is lételhetem részedről is, hogy iránttam elhidegedhetél, 's Te sem fogsz kételkedni hűségemről. Ezen levelet Kránitzky Sigorom adja kezedhez, kit még személyesen nem ismersél.

Már én örömmel olvasnám a Handbuchot: hiszen valamivel németül már jobban tudok. Édes Barátom, nem vád ám meg: vetted e azután a Handbuchra küldött 10. nftot; csak annyit tudok, hogy mingyárt akkoron, hogy küldém, nem vetted; írd. meg Kedvesem, és mondd: mikorra kapom a könyvet? Én nem akarván tettzéd ellen lenni, és így, barátságtalankodni, helyettem más előfizetőt szerzettem, és ez: Dovits Miklós Cs. K. Fő. Hadnag. a' Wáczi Huszár Regementnél és Generál D. Sakis Ő Mtósága' Segéde.

Egyébaránt: mint vagytok Kedvesim? Te és Kisfaludy K. mondé neki, hogy rövid'időn pénzt kap az Aurórákért, csak épen vagy három embert várok, a' kik adósak maradtak az Aurórák' árával. Élelj Barátom: mint halad a' jövendő Aurórá? kész Igaz Dániel mit sem kész már?

Többet is írnék, hanem válaszolj kérlek és folyvást levelezz, úgy majd többet is írhatok. Addig is élj jó egészségben. Kisfaludy Károly nevemben. Ölellek. Tiszessz. És maradok

örökre hív barátod:

Mahunyt

Eger Augusz.° 24.d 1827.

Kedves Barátom!

Most már annyit mondhatok, hogy azon apothecárium, hínál a' 10. vforint le vagyon téve, Langnak hívják, és lakik a' Váczi útitzában. Kérlek barátsággal, keresd-fel, is ne írd többet Édes Barátom, hogy: „nem volt kedvem a' patikárinust keresgélni." Az a' kereskedő legény, a' ki az említett Langnak kezéhez szolgáltatá a' pénzt, már azelőtt írt neki, mellynél fogva felveheted a' pénzt; de kérlek, ne sajnáld fáradsá„godat. Egyébaránt ha elveszi a' tíz forint, ördög vigye! én nem vétettem, sőle nem tehetek, majd kifizetem.

Válaszolj Kedves Barátom ha szeretsz. Én állandóúl maradok

hűséges barátod:

M. Gy.

Eger. Szeptbre 20.d. 1827.

Kedves Barátom!

Vegyed kedvesen az ide zárt alkalmi Dalt, a másik példányt add kérlek K. Károlynak.—

Tudod e Barátom, hogy az Apothecariust, kinél az előfizetési 10. v. forint van, nyom lesére, Langnak hívják? ez pedig lakik a' Városi utczában. A' Kis-Kedő Legény a' ki a' pénzt hozzá utasította, már írt neki, s megírá, kit illet a' pénz. Kérlek, keresd-fel az Apothecariust, és emlékeztesd őt a' Pecz József' Kereskedő Legényének, Kelner Károlynak levelére, s vedd kezedhez a' 10. forint. Úgy teszik, a' melly levelet nem régiben hozzád írtam, még mostan is Egerben tesped, benne megköszöném a' Thanbuchot.

Így kedves Barátom, és szeress, mint én változatlanul szeretlek.

Thakáry Imre.

Eger Oct. 6-d. 1827

35

Édes Barátom!

Az szüreti baj annyira eltartóztat engem, hogy igen rö„
viden 's természetem ellen is officiose kell az
én kedves Barátomnak írni; de hog, tévelyc„
désedből kimentselek, tudjad: azon Apothecarius
ról írtam, nem a' Váczi, hanem a' Hatvá„
ni útszában lakik, Nro 596. (Elhibáztam
a' dolgot.)

Bajzánk Pesten van e már? kérlek
írd meg. Csókollak

örök barátod:
Makáry

Eger. Febr. 22-d. 1828.

Kedves Barátom!

Mint hogy Kisfaludy tőled vette-által egyik darabomat, vegye ezentúl is: vala mint hogy ezre ezennel megkérlek, is legitten egy sereget ide zárok; azonban ítéletedre bízom, hogy azokat add-által Aurorába, mellyek neked megtetszhetnek, és arra is megkérlek, hogy, ha több mélto darabot is találsz az ide zártak közzött, adj Vörösmartynak is belőlök a' Koszorúba, és tízszeld nevemben. Idyllekhez kötetlen beszédben ugyan csak a' Frid. Gyűj. Oldvactorának fogok küldeni, de hozzád; vala mint egy összvános Hősdalt is ezen nevezet alatt: Béla (abban a' régi conjugatio, nem tudom, nyerend e tetszetet?) Kisfaludynak tőlem egy romános Elbeszéllést is fogsz általadni majdan. Fizetség ötlet is, és mondd: nehézlem, hogy nem is hozzám.

Dajzát is üdvezeld, ha Pesten van. Elég kell vallani: ti versény levelezők vagytok magammal együtt. És, te Kedves Szörm egy kis megvetéssel is vagy. De én azért nem tudok változni. Éljetek boldogúl. Írd-meg, kérlek, ítéletedet verseimről.

Én egészséges vagyok. Kívánom, te is állandóan egészséges és boldog légy. Hamarosabban írok. Szeress, valamint én téged,

Tiú barátod:

Kisfaludy

A' Csillagokhoz.

Csillagok, ti egyetlen vig tanúim,
Most tinéktek bús szíves nyitok.
Íme, szárnyra kelsek háborúim,
Könyes isznak szúrt sugáritok.
A' gyepszék, melly több szelíd estvéken
Felajánla egypár boldogot,
Már tegnapább árva e' vidéken;
Néma éji csend ül ott.

Oh, ti fénnyel mindent felkeresték,
Tőlesek hadd sújon nyugtatás.
Sírjatok le hozzám égi testek:
Együtt sírni szent vigasztalás.
Az imádott jó Nap messzeségére
A' dicső ösvény, a' kit láttatok;
És így nincs hajónnak több vezére
S csak felétek sóhajtok.

Elbúsultság.

Bíztam, s im vége támad zöld utamnak.
Szemlélem a' bú' rémes tornyait,
És pusztaságom' fellegárnyait.
E' lángok védért hasztalan folyammal.

Utálá világos tölcsök fel magammal,
S' elöteremtem annak gúnyait,
Kerülöm a' remény' virányait;
Most vágyaim, most sír felé iramnak.

Ott áll a' kín, s hahh! a' midőn gyötör,
Így zúg: „nem réved még a' sírgödör;
Vé még enyém lészsz, barlangom' sajátja.

„— Az, de meginsz majd, hív társ, engemet,
Ébrző tegyelmed majdan elsemmet.
Ki vég irgalmas lelkem nyílni látja.""

Hatalmak.

Hatalmas voltál: életem
Vagy istensors vala,
Virághozó lön tépzetem,
S' mereszen szárnyala;

El nem borzasztá szél s vihar,
S' a' szív nem sírta még:
Otalmazá nyíle égi tar,
Most sújtja hűtlenség.

Ő hív: ama' sirpartig az!
S' te addig hűtelen.
O, szólj miért vérz egyv igaz
Fásultan, bűntelen'?

Hatalmas vagy! mert a' remény
Elhervadt álbalad,
Kimúlt a' boldog rózsafény,
Gyász éj von gyászfalat.

Hatalmas vagy! mert a' tódon
Érezed tévesztulhat,
S' egyv rettentő sugárizon
Körülem ész mulat.

Hatalmas vagy te, frigytörő!
Hah, nem feledhetlek!
Erő ellen most nincs erő,
ó' bárminő! de – szeretlek.

Dal a' Kútnál.

Szent fény buzog fel még most is belőled,
Tündéri Kút.
Szemlélem hátra támolygni tőled
Ó' tűzgyanút.

Virúlatin leng bíztos bokraidnak
Ó' szerelem;
Enyhében hímes rétvirágaidnak
Ó' ténye lelem.

Üdvez légy, üdvez! fűzednél dalolta
Ó' szőke Szűz,
Hogy érstem ég: ok üdvez légy azolta
Te Kút 's te fűz.

Tükrödbe néztem, Kút: 's erőt mutattál
Nyilt arczomon;
Tükrödből ittam: 's víg erős ittattál,
Duzs Nympha-hon.

Áldás ragyogjon tristalykebeledre
Ó' örök malasz.
Örőm-derülve tárok ép tegyedre,
Ó' istenlem azt.

Rév.

Mi ez, mi boldog ihletmény?
Ó' cser'bus tombjai mit susognak?
Felhőink merre andalognak?
Ím, társok a' villám remény.
Ölem a' várt óra zeng e már? –
Szünj meg Zephyr, szünj víg madár.

Nem zeng. Hah, játszi álbatás
Ó' hímes virági a' tebelnek!
Indúlatim csak tiszt tehelnek.
Honnan közely lágy nyugtatás?
Ier o csendelgő türelem,
Míg vágyok, forrok, légy velem.

Halgasd te vándor csermelye,
Szóljon hív nyelve a' toronynak,
Hová szem és szív égve vonnak:
Ott a' bizalmak' enyhelye.
De a' torony néman tekint,
Ó' örvénybe omladok megint.

Engem Cupido leng-törül,
Ó' parost tőlem messzetéven;
Ott tart epeszve röszarévén;
Ó' vad! egy könyes sem törül.
Alkonylik most a' láthatár,
Nem a' várt óra zeng e már?

Az zeng, az zeng! – a' bájvidék
Mosolygásu öltözik magára.
Derüli vizonlátás' sugára –
Fájdalmimból felébredek.
Ím, boldogságom' lelke jön;
Árad, virúl a' ténykörön.

A' Fáklya.

„Igaz hü szivet teresek,
Valam vezérlő fáklya ég,
De útaim, hajh, tévesek!
Nem, nem találsam nyomra még."

Alig mondám, 's im, virrad ott!
Reám mosolygó kedv derül.
Szemlélek tündér csillagot
Serleni hódító szerül.

S' oni az? mint játszik a' remény!
Ó' csillag közbe rejtezik,
S' fus tőlem e' csalóka fény;
De, hála! egy más érlezik.

Hozzám lezeng a' tiszta Szép,
Környezvén róziabibora,
Ó' tétek' vágya fentre lép,
S' győz a' tündöklés' zápora.

„Igaz hü szivet teresek,
Valam vezérlő fáklya ég,
De útaim, hajh, tévesek!
Nem, nem találsam nyomra még."

Epedve hangzom ezt neki,
Ó' csillag részt vesz boldogan
Eltünnek pályám' fellegi,
Ó' báj rég már kifejve van.

A' Serdülő.

Nem úgy virágzik
Már életem:
Más ütra tángorik
Természetem.
Ó' gyermekálmokban,
Ó' vígabb szárnyalat
Pihentetem.

Tűz dúlta semmivé
Langy nyugtomat,
S' győzelmi közt vivé
Sohajtomat.
Nem ringat éjjelem,
Mert el a' szerelem
És hódolat.

Gyönyörrel hordozom
Dilinccsemet;
Örkény feláldozom
Lágy szivemet.
Hímes ösztön oltani,
Hanem buzdítani
Győtrelmemet.

Reménycm hajnala
Nem volt elég:
Lelkemre nyilt vala
Egy tedves ég.
Létem' habzásiban
S' kétes rózsájiban
Ah, lesz e vég?!

Emlekezés.

Szebb időt szomjúhoz
E' szív' érzete:
Jöj a' szomorúhoz
Nap' derülete.
Ime, képzetimmel
Messze járadok,
S' néma könyeimmel
Füvet áztatok.

Megbocsáss te nékem
Áldás-fogta gyep,
Hogy sötét emlékem'
Árnya így belep.
Vagy, erecsz magadhoz
Bájszavú berek;
Illy szűz- és szabadhoz
Illeni el merek.

Nem, nem — a' szívednek
Nem zengek panaszt,
Inkább a' tövednek
Örülök én ki azt.
Lásd, a' hegy' szilája
Illy részt-véve sír,
S' határaink' vad tája
Egy szánót se' bír.

Hadd, o hadd ne bírjon
Egy szánót sem az!
De velem hadd nyíjon
Itt a' szép tavasz.
S' míg a' fülemilével
Lágyan elveredj,
Boldog Istenhyrével
A' Lyányt' hözza-meg.

Vágy.

Tul a' hegyen
O hadd tegyen
Csudát e' szív;
Honn egy szép
Szerelmi kép
Szünetlen' hív.

Nagy láng emel:
Miért érjem-el
Onnan határt?
A' vágy mi gyors!
De, im a' sors
Engem leszárt.

Fenyíti rég'
A' messzeség
E' dúlt kebelt.
Kincs béke már:
A' rózsavár
Kinnal betelt.

Nem szállhatok:
Szél nem vagyok,
Sem tűz 's madár.
S' bárcsak lépe!
Ah, volna e
Előttem zár?

Nyújtsa lágy kezét
Zord végzet.
Int a' virány.
Onnan sohajt,
S' felhőkes hajt
Az éden Lyány.

Barátság.

Földünkre tiszta tűk honból röpüle
A' szent Barátság' biztos angyala;
Örömjutalmak vitradtak körüle,
S' arany világnak csendes hajnala.
Mellette sok szív édesen dérüle,
Az ínalom, bu, mesterszármala.
E' frigy' sugári nem hűtt nevelnek;
Ez boldog őre a' szelíd kebelnek.

Ezt térem tőled, Grátziák' Dicsője,
Reménytermető, Ozzel hódolok.
Nap légy nekem: tinézetim' éltetője;
En boldog így, nyilt édent bájolok.
Körödből váland a' lét' fenyerője,
Rettegve attol minden fátyolok.
S mi szép mondatni hűségalkotónak!
O Szűz, engedj e mennyiinádta szónak!

A' Kunyhó.

Hűs boldog Kunyhó, üdvez-légy!
Erdő' nyugalma zseng körüled.
Jövök, hogy szent öledbe végy;
Itt véd hajlékom nincs kivüled.
Reád Barátság' fénye süt,
Kigyók sziszegnek egyebütt.

Te biztos csendnek sátora,
Lemet-varázsló mohtetőddel,
Ah, nem feledlek én soha
Igaz kebleddel, szűz meződdel;
Es majd, zöld arcodon, enyhe tér,
A' sír felé is elkisér.

Utas-Ének.

Kéken néz a' menny' vidéke,
Zölden a' mező;
Vig az út, mert örzi béke,
S' Amor, vezető.

Vig az út, mert báj' Leánya,
Hűven visz feléd,
Már hűs erdő' szent magánya
Küldi hallk szellét.

Halld, a' lombok mint susognak
Eggy tündér nevet:
Erre fűvek mosolygnak,
Gyújtva lánghevet.

A' vízérnek prüs csatája
Hilly Kegyest emlit!
Téged, szépség' Koronája,
Téged, o Szelíd!

Itt a' szőke nyír' enyhében
Zengi eggy madár,
Hogy lágy szived ép tüzében
Engem forrva vár.

Menjünk, szárnyra kelve menjünk
A' tölgyszálakig;
Ott van eggy ház' ott pihenjünk:
Abban O Lakik.

A Dél.

Délpontról ereges nyári szerelmivel
Lankaszó tüzekes a' hegyes égető,
A' fenséges arany nap;
Fellegfátyola eltüne.

Így látám amaz ép gerjenetü Leányt:
Éden lángja reám sütve magaskodik;
Így tűtlának egéről
Elsötétlő tüztelen' a' lepel.

O sors — enmagamat tűlbröze szép szive.
Hallottad te gyönyör zengezetü vidék
A' kedves kis ajalnak
Forró ömledezéseit.

Ím, jós hangozaton szüntelen' éneklik
Vidám szárnyasaid istenesülésemet.
Álom nyertusim' árnyát,
S csillagkarba emelkedem.

A' Márvány.

1825.

Nézz ide: mit panaszol e' márvány gyászba vonultan,
Kellyes kü szeresés's gyötrelem' árja emelt:
„Kö vagyok, ámde kemény bár, nem részvétlen azonban:
Zokok az elhervadt szép Leonóra felöl.
O pihen itt; ah csak most hagyta pihenni keserve!
Jó, és a' Bájnak mennyei képe vala.
Vagy születése miként a' nap' tüzfénye világolt,
Ifjúságának telke ragyogva virult.
Eddigis ezen koszorús Hajadont nem tudta becsülni
A' csuda boldogság, 's messze futotta körét,
Mig a' sirpartnál megvárta's az égbe ölelte.
Ott van már, ne sirassd; Léte virágos örom."

Pirtüli Szózat.

Siron tül is fellobog, 's határul
Még az ég sem áll szilárd tistednek,
S íme, téged bü' felhöji fednek,
S gyászos lelked hozzám sóvár járul.

Mért vevéd a' lént helyembe párul,
Es tiszlag vágyaid mért epednek?
Ne, ne tartsd a' gyilkot érzetednek,
A' nyugalmat hird reménysugárul.

Lángörömmel szállanék-le érted
Alkölelni e' dicső hazába;
Gyémánt zár tilt; óhajtlak, 's hijába!

Te is a' mennyt hasztalan' tiséred.
Szárd-meg sínlő dicsés tavaszodnak,
S más Királynét adj rideg napodnak.

Egerben. Máj. 11-d. 1828.

Kedves Barátom!

Vetted e minapi levelemet a' versszeggel? Mint folynak dolgaid? Bajza Pesten van e, vagy eljött onnan? Tudósits Kedves Barátom. Aurora kezemben forog; sok szépes leltem benne. Mondjad Kisfaludynénak: rövid időn veendi levelemet; addig is tisztelem.

Reménylem, a' Handbuchnak 2-dik darabja már kijött. Ne sajnáld azt általadni ezen alkalommak.

Irj édes Barátom, így onnjd hosszabban felelek.

Hüséges Barátod:

Makáry

Eger. Apr. 12.d. 1828.

Kedves Barátom!

Mi tartóztat, kérlek, hogy több izbeli leveleimre tőled válasz nem vehetek? Isten óvjon, hogy betegség légyen oka hallgatásodnak. Úgy lehet, foglalatosságaid tiltanak tőlem, és én számot tartok, hogy literaturai lépéseidet velem, ha lehet, közöld. Én nem sokat tehetek.

Örömest látnák már Egerben a Handbuchnak 2ik részét. Mutattam neki tod alkalmat; mutatok most is ha lehet: Láng Apothecariusnak add által azon esetre, ha ő Egerbe való alkalmatosságot tudna. Minden esetre, édes Barátom, tudósíts mindenekről, arról is: Bajza Pesten van e, vagy hol? Kisfaludyt különösen tisztelem. Minden jót, szeretett Barátom! Változhatlanul maradok

kis barátod:
Mahárt

Ott van már, nẽ sirassd; Lelke virágos orom.

Megk 2 Jul.
felelt 16 —

Eger, Május' 15-d. 1828.

Kedves Barátom!

Kezemhez jött minap azon leveled, mellyben mások között Bajzának Pesten létéről is értesítesz. Köszönöm szegy jól emlékezetek felőlem, és okaztra várom említett Barátunknak Egerbe jövését, valamint azt is okaztom, hogy vele ne olly rövidek legyek, mint utóljára voltam.

Ha te, Édes Barátom, engem a' Pesti dolgokról bővebben tudósítanál, igen szeretném, azonban ha dolgaid nem szűnnek, nem kényszetlek; de ha időd engedné mégis, nagyon kérnélek: írnád-meg, mit végzett az a' Magyar Deputatio? és a' t.

Engem a' mi illet: egészséges vagyok. Időm sokféleképen telik-el; néha verset is faragok. Szerencsés nem vagyok, de talán még sem a' legszerencsétlenebb. Egerben, általjában szólván, kevés a' mulatság, és ha Eger anyám nem volna, kétlem, ha tudnám e szeretni? Némi csinosításáról mostani Esztendeje gondoskodik.

Az Esztendőről szólván, kérlek, Barátom, tudósíts ha lehet: az Aurora' régiebb éveiből mellyek kaphatók? mert az Esztendő

tartója

Ott van mar, ne vrrem;

tarsja az Olvasás, hanem az elöbbi folyamatokból néhány év hijjan neki, s kivánná megszerezni azokat.

Nem akarám elmulatni, hogy ezen Levelem' általadójáu, Román Ferencz Urat, tiz hazafiságáról s jó izléséről méltán dicsér" hetek, ezen néhány sorainmal hozzád ne igazitsam. Ő Olvastus; hogyha idöd szüke miatt nekem magad nem irhatsz, általa tudó "sithatsz.

Bajzát csókolom, igy téged is. Szeressetek ti Kedvesek, vala mint állandóul szeret titeket tiz Ti barátotok,

Makáry

Aug: 3.

Eger. Augusti 1jöjén. 1828.

Kedves Barátom!

zárom a' két könyvre eső öt rfstos. Bajzánk levele, mellyben jelenti, hogy a' Hann" buchnak hátralévő példányai nála vagynak letéve, egyszersmint irt hozzám a' tiédtől. Én, Kedves Barátom, az időtől várom igazolástásomat, és elnyögni az elnyögni valót, s irántad minden esetre változhatlan vagyok; viszont taras. meg te is szeretetedben. Mutass módot, hogy szivességedet meg" találhassam, úgymint, a' meg-nem-érdemlettem ajándékidért tőlesőnös ajándékos nyújthassak.

Tisztelő nevemben Szárolymkat. Kivánok jó véget tanulása" idnak, végéjen a' legboldogabb szerencse rigosoumaidra. Isten hoz" zed, csókollak

hüséges barátod:

Makáry Gy

Aug. 3.

Eger. Augusti 1sőjén, 1828.

Kedves Barátom!

záron a' két könyvre eső öt ftos. Bajzáni levele, mellyben jelenti, hogy a' ttan" buchnak hárasalévő példányai nála vagynak letéve, egyszersmint ezt hozzám a' tiédtől. Én, Kedves Barátom, az időtől várom igazolásodat, és elnyögöm az elnyögni valót, s irántad minden esetre változhatlan vagyok; viszont táros. meg te is szeretetedben. Mutass módot, hogy szívességedet meg" hálálhassam, úgymint a' meg-nem-érdemlettem ajándékidért tőlesőnös ajándékos nyújthassak.

Tisztelő nevemben Károlynak. Kívánok jó véget tanulása" idnak, végjén a' legboldogabb szerencse vigasztalmaidra. Isten hoz" zád, csókollak

szíveges barátod:

Makáry Gy.

tartja az Attiás, hanem az előbbi folyamatokból néhány év hijat neki, s kívánná megszerezni azokat.

Nem akarám elmulatni, hogy ezen Levelem' általadóját, Román Ferencz Urat, kis Bazagisságáról s jó izléséről méltán dicsér" hetek, ezen néhány sorainmal hozzád ne igazítsam. Ő Tanítás; végha időd szűke miatt nekem magad nem írhatsz, általa tudó" sithatsz.

Bajzás csókolom, úgy téged is. Szeressetek ti Kedvesek, vala" mint állandóul szeret titeket tiszta szű barátotok,

Makáry

Tilalom.

Harczható Lelkek, tikez ép dicsőség
Szüle a' hirnek robajok' köreben:
Győlva zengnélek titeket, de tiltja
Egy kegyes Isten.

Hah mi ez! pálmáit fijait dalolnom
Nem lehet; gyöngéd szerelem parancsol;
Zsámolyán tart-fen, heve 'thli tantom',
S ger; ölel engem.

Zöld levélszinek' tavaszin bolyongva
Képzetem, forrón keresem magamnak
Az vidor Hölgyet, ki ezer gyöngyözzel
Üzte-ki nyugtom'.

E' tüzes Győzőt szabad énnekem csak
Énekelnem most. Sebet ejt kiömlő
Szózatom rajtam; de ki kelle sirnom.
Lyányka, te szánj-meg.

MAKÁRY.

A Rózsához.

S te azt o Rózsa elhiszed:
Csak néked koronás diszed
A' több virágok' sereg közt?
Nem így, menyszülte Rózsa, nem!
Engedd nyilt szivvel zengenem:
Dicsed' így el ne különözzd.

Nézzd, nézzd, amott mi Lyánykа megy:
A' szép, a' jó 's egyetleneggy;
Övé a' virágkorona.
Ismérd, fölötte nem ragyogsz,
Bár hajnalbíborban lobogsz,
Te gyöngyöréneк rokona.

De föbb vagy, hogyha ő visel;
S ha tilkaszt nyárhevü tebel,
Örömmel légy te halni kész:
Ez érte élni lángalok,
S kivánja? mégis meghalok.
Ah, érte halni is égi részt!

MÁRKÁRZ.

ÚJHOLD

Te nyájas Újhold, nyílt alakkal
Hozsz édes változást nekem:
Jön a' Leányka víd ajakkal,
Gyönyörben lángol rejtekem.
A' mennynek erős boltozatja
Jóváhagyását fenmutatja,
Sólébe szárnyál énekem.

Szerelmet-hintő lágy fuvalmak
Suhognak szerte a' mezőn,
Hol a' titoktartó nyugalmak'
Kellemmosolygó lakja lőn.
Etéziái a' ligetnek
Halkal fodorgva lejtegetnek,
Miként habok az evezőn.

Mi báj ez itten szétömölve!
Velünk ezer tárgy vígadoz.
Éléz a' természet tündökölve,
S hozzánk-füződten olvadoz.
Remény reményt szül gyúlt körünkben,
Virág virágot mély hitünkben.
Jutalmunk messzáradoz.

Távol maradj te légi felleg!
Ne vegyd az újholdat körül.
Im, esdő arczczal üdvezellek,
És vágygondomnak árja gyül.
Ma, legyen legyen minden áldott,
Midőn a'sors minket kiváltott
A' bűnak karjai közül.

MAKÁRY.

Esthajnal.

Elbízva mosolygasz
Esthajnali fény,
Te vízszinhomályban
Lengő jövevény;
Ream kiss arczod
Ah, bájosan int,
Hogy lássa könyüim'
Gyöngyelni megint.

Szivébe borúlva
Boldogtalan én,
Át buzgok elődbe
Magányom' ölén.
Át' mennybe röpülve
Oldott panaszim,
Csak téged okoznak
Keservesen im!

Miért játssza meg engem
Királybiborod?
O alkonyi ünnep,
Szivem' tiporod!
Nem szánsz e levenni
Egy árva leányt,
Kit eddig is a' sors'
Vad tengere hányt?!

Dorini leczlbe
Az ifjú' vellét
Képes vala árnyad,
Nyugtván lebellét.
Megbánni jer, ah jer,
Az mostoha bünt! — —
Nints, már bizodalmad
Sülyedve letünt.

Egerr, május' 24. 1842.

Kedves barátom!

Szives engedelmet kérek, hogy leveledre, mellyet Kisfaludy Károly' munkáji' négy első füzetei' négy példányával vettem, nem mindjárt válaszolhattam. Kijelentem ezennel, hogy a' miben lehet, a' Kisfaludy társaságnak tész szivvel szolgálok. Kérem, édes barátom, küldhessen példányokat, habár deligence által is. Különben ha bizton alkalmat tu" dok, hozzád irandóm.

Most már, kedves testvér összegy ba" rátom, mosseni sorsomat mondom-el ba" rátságodnak. Az érsek igen váratlanul nevezett ki engem magyar nyelvtanitónak. Én előtömnek Winszkeynek személye ezelőtt egy évvel feleségül vettem; nov különös fogna tövetkezni erre, távol sem tudám képzel" ni, a' mint mult évi october' elején a' siószelt érsek tisztelete' által engem felszólitani kegyeskedett: elvállalnám-e a' m. nyelvtanitói széket. En az öreg tanitót féltettem, mihezképest kijelentém, hogy neki árnami nem kivánok. A' titok"

nak

nek azomban arra adván elö, hogy a'
fel nem vállalásával épannak nem hasz-
nálok, minthogy nyugalomba tétele el
van különben is határozva: ennek tövet-
tében vállalkam el a' tanitóságot.
Engem már a' nagymélt. helytartó tanács
meg is erősített azon föltétellel, hogy
approbatorium exament tegyek. Stán
tehom erre nézve a' közelbi szünnap-
ba Pestre menni, hol elöször is téged
és Bajzát kivánom élelni.

Még talán soha nem történt, hogy
magyarnyelvtanitótól olyasc kivántat
volna. Igen szeretném hallani ez érde-
ben javalatodat: elüleg mi sövö legyek
Készségben állok, hogy az egyetemné
mi szerint fogmak engem tekinteni.
Irj tehát.

A' könyveket a' pénzt úgyhiszem
röviden elküldhetem.

Élj boldogúl s légy mindig
szerető barátom, mint én neked

szerető barátod:
Mattáry Gy.

Egere, június 8án 1843.

Kedves barátom,

Fényvessy Ferencz fiscális úr által küldök, ha terhedre nem lenne, Verstanom" 60l 25. példányt, hogy nálad is találj"ható legyen. Exekből ugyan 6. példány ajándék. Egyet különösen méltóztatással a m. tudós társaságnak nevemben alá" zatos tisztelettem mellett bemutatni. A négy példány tiéd, hogy belőle másnak is, különösen Bajza barátunknak is, juttass.

A Kisfaludy K. munkáiért első pénzes részletből magam kívánom kezedhez méltat" ni. Többiben sepsiszentgyörgyi szíves barátságodba ajánlott, állandó szeretettel vagyok,

igaz tisztelő barátod
Makáry György

Az elárusító példányokat, különösen ennek árát 2/4. ezüst krajczár.

Eger, május 11. 1848.

Édes barátom,

Igéretem szerint küldöm a gyászbeszédet többekkel együtt, mellyek Pyrker életé„hez némi adatokkal szolgálhatnak. A város birája által mondatott beszédben is találni felhasználhatót.

Különben Tárkányi után annyit is mondhatok, miszerint P. a magyar tőlsértő kedvelője volt. Egerben gyön„gélkedése alatt Vörösmartyból kívánt olvastatni, melly neki enyhül szolgált. Tárkányi olvasgatott előtte, mit min„denkor kedvesen vett.

Bármi csekély jelek voltak, mel„lyek hazafiságomat tudatták, ellenkezi szemébe tűntek. Kéretlenül nevezett ki a magyar irodalom tanszékére, mire téis ódámban is van czélozás.

Udvari

Udvari hivatalnokaitól hallám, hogy asztalánál a magyar nyelvészeti viszákban örömmel vön részs.

Ezekre kívántam még ismerősségét veled közleni. —

Ezen levelemet nővéremtől való Fejér István öcsém adja által. Ezen ifjú szüleiül legkisebbike sem örökös, ám segíthetsem. Most minden csekre jutásnak esküszik fel. Édes Ferim, ha ennek a szegény ifjúnak valami irnoki napidíj eszközlenél, az isten is megadna érte. Tedd, kérlek, ha tehetsz, s akkor beszélj szívére, ő mindenben engedelmeskedni fog, igen reménylem.

Most magamra szólván: nem tudom s ez ugyanis, ha az új iskolai szervezet a magyar irodalom tanszékét az alsóbb tanodákra lecsolnázza nem fog-e a magyar nyelvtudomány a gymnasiumi tanítók kezeiből közé más tanulmányok mellé sorozatni. Tőled, édes barátom, jeles ismerőseid s barátid vannak a tehetősebbek közt; nem kérlem, bárói Eötvösnél is győzhetnél pár szót mellessem: ha már a „fő" tanodákban nem lenne helye a magyar irodalomnak, lenne más valamelly tanodai szék vigasztalásomra, vagy gymnasiumi igazgatóság, vagy a jogtudományok körében valami állomás. Szeretettel kérlek, kedves pesti barátim, mit tegyek mellettem a miben lehet.

Egyébaránt magamat tapasztalt szíves barátságodba ajánlván, magadnak s kedvesidnek minden jókat kívánva, állandóan vagyok

Legjobb barátod:

Makárey Gyözö
szolgabíró m. kir. valami munkásitva

M.l. Az elhúnyt egri érsek jellemzésére és tárkényi Fejér Antal

ezért hogy

munkáikéra különböztesse meg más
egyházi ifjaktól készült. Amaxx képlő
igyából rövid "ed" alatt szélesegyházi
szónoklatra, [illegible] tevéssel tanúla alatt képző
ki tanárrá méltatta. Tárkányis szer
tartójává vette, ki ugyancsak az elhúny
érsek óhajtma alatt vitte végbez az
egyházi magyar zsoltozmát csinteljes reformo
mellyes már több füzetekben közre
bocsájtott. Semkülönben Szo Bános
a diecéses érsek által alapított rajz
iskolának tanítéjára, kimutatott buzgal
sájáéra s különösen a magyar irodalo
termékeinek terjesztésében kimutatot
élénkségére vette az érseki nyomdán
második igazgatójává.

Szabó Gyula János-ról a szombathelyi Ref. Kar 50 éves történetében, Bp. 1912. 26. o. szerint ld. Szinnyei, Ref. es Prot. Írók. II. oszlop 1853. évi MKSS. 2. oszlop 153. l. a' ezzel jelölt. a' Kar Krónikája 1845-ből, 2. köt. 31. lapon a Collectáról &c. Lásd Gyulamnál részletesebb is még.

49

Eger, nov. 21. 1848.
Vete. nov. 25.

Édes barátom!

Egy szíves kérésem volna hozzád. Kezemnél van második Rákóczi Ferencznek az 1707ik évi márczius 28kára rendelt maros-vásárhelyi hongyülés kk. és rr.hez intézett szózata (: Proposition Serenissimi Principis D. Francisci II. D. G. S. R. J. et Transylvaniæ Principis RÁKÓCZI, &c. ad SS. Trium Nationum R. Transylvaniæ & Partium Hungariæ eidem annexar. Universos S. & O.O. in Genty eorundem Comitüs, ad diem 28. Mensis Martii Anni præsentis 1707. &c.) ennek szövege magyar, s így kezdődik: „Tekintetes Nemes és „Ország! A'kinek tsak az el-múlt Sz. „eulumban-és ditsőséges Szabadságiban friss „sen illatozó virágzását, ámbár a'kies „szellő" lengedezésének szine alatt az Austri „ai szélvésznek háborúja szomorúan elher „vasztotta vala; "s a c. Vincs-e tudo „másod illyennek valahol lételéről nyom „tatásban? minthogy én azt nyomtatásban, bár tsak rongyollottban bírom. Ezt én nem tsi illusztrációval ki akarnám adni; azonban ha ez nem valami ritkaság, leteszek róla.

Szeretettel

Szeretettel kérlek tehát, miután nem ké
len ismerő, vagy még régiebb okleveleket
többet tőle a Fantonics gyűjteményével
szívességéről engem tudósítani, ismered-
valahonnan az említett propositiót; v
pedig tudakozódnál felőle, s tőle bará
ságod szerint írj erről nekem. Mind
esetre érkező válaszodat óhajtva vá
és kérem, változhatlan szeretettel ma
ván

legszívesebb baráto
Makáry Györ

Megvan a Múzeumban

Eger, oct. 26. 1850.

Kedves Barátom,

Örömest kívánok szolgálatodra lenni. Mint magyar nyelv tanára, kinek provinciája most már számos óráira tesjesztett-ki, különben tiszem szerint a magyar nyelv történetét is előad nem kellvén, szivesen kérlek, küldj munkádból, a magyar nyelv történetéből. Hatvan példány eladás végett elvállalok; csak ne késsél, mennyire lehet minélhamarabb elküldeni. Ha is mihelyt a példányokon túladok, nem késem azokaak árát kezedhez szolgáltatni. Legfelebb lipóti vásár alkalmával találsz egyiket, kit a példányokat elhozzák; de előbbről is

is, bár postán elfogadom; még pe
minden füzeteit kérem munkádnak
úgy lássem, számlákon kívül másak
megszerzendik, s én örömest félre
ezeka saját kézíratomat a tiel
tess, s nyugtalanúl várom tudni, mi
egészünk-ömet.

Most már az 5.6.7.ik tanuló
tály is kezünkre kerülte. A csizs
ziek a négy alsó iskolában műtan

Én egészséges vagyok mázaik nő
mel s három gyermekemmel.

Isten minden jóval áldassa. Ö
lek,

Tiéd barátod
Makáry Gy

Tek. tudós Toldy F.-nénak.

Egeri, május 23. 1855.
Volt. május 27. 855

Kedves barátom,

Horatiusnak általam fordított ódáit nem akarám tőled elvejteni, hanem hazafiúi gondjaidra bízván, arra kérlek baráti szívességgel, hangyan az Uj magyar Museum tudós szerkesztősége elfogadni méltóztatik, közöltetésének is, mértetésül azon ódákból a Museumban legalább mébángyak addig is, míg Horatius minden ódáit egy egészben kiadhatom.

Fordításomban már a 3dik könyv felé járok. Horatiusnak ugyan minden technicais ügyekezetem meg tartani. Hiszem e mellett, hogy a nyelv nem erőszakolt. Többiben ítéljen más munkámra nézve.

Igen kérlek édes barátom, hogy a választandó darabok közlése után kéziratomat juttassd vissza kezemhez. Fáradtsággal járnak, s különben is rizsta zástor

zárkor több helyütt változtattam fordításomon, de a t
redék igazítatlanul áll, különben igen mocskosan, kisebb
nagyobb darabokban.

Bizonyan kérlek, ha lehetséges, légy ajánlóm é
párttfogóm.

Ki magamat tapasztalt jóakaratodba ajánlván,
baráti tisztelettel és szeretettel vagyok

régi és igaz híved

Makáry György

Kolozsvárott Julius 23. 1867

Nékem Kitsteli Tanár Úr!

Mindenekelőtte bocsánatért esedezem, hogy körülményeim ez által Pestre vándulni nem engedvén bátor vagyok ezennel átküldeni az ide csatolt értekezésemet (az idegek végródiseiről, 2 Táblával) azon alázatos kéréssel, hogy azt a Tekes Tanár Úr a legközelebbi gyülésben mint előterjesztő bemutatványt előterjeszteni szíveskedjék.

Arra kér, hogy Tekes Úr Egyetemi tanárnak van szíveskedve igen nagy szívességemre folyvást, élvezettel olvasom klasszikus bevezető bevezetés, így jobban nem zárhatom be soraimat, mint hogy a Mindenható karjára meg a tisztelt Tanárnak maradó egészségben és boldogságban a hazai tudományok díszére és javára.

Kolosvárott Julius 23. 1867.

Tisztelt Tanár Úr!

Mindenekelőtte bocsánatért esedezem, hogy körülményeim ez okkal 8 napra vándulni nem engedvén bátor vagyok ezennel átküldeni az Ide csatolt értekezésemet (az idegek végződéseiről, 2 Táblával) azon alázatos kéréssel, hogy azt a Tekes Tanár Úr a legközelebbi gyülésben mint előfogla-ló bejelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Azon kis, hogy Tekes Úr Egyetemi Tanár-nak van kinevezve igen nagy szívörömem-re szolgált, élvezettel olvastam kiválóan tehetséges bejelentő beszédét, s így jobban nem zárhatom be sorainat, mint hogy a Mindenható kartyon meg a tisztelt Tanár Urat maradó egészségben és boldogságban a hazai tudományok díszére és javára.

Nagymar községi irodalakba ajánlván
maradok kitünő tisztelettel

Fehér Tamás kérnök

aláírásra jogosult
Dr Mayr

Kolozsvárt, Július 24-én 1861.

Tisztelt Kedves Tanár Úr!

A Kegyed áttekintett „az iromidejek végződéseiről" szóló Akadémiai előadás értelében, jeleimet körülbelül elfelejtém a két szócikkből: Két táblával - a szám alá írni".

Ez okból fogva bátorkodom ismét arra Kegyedet folyamodni ezúttal, mire-nézve, ha úgy vélekedik is, a szám-alatti két szócikkből helyesen negyedik szám. Előre.

Szabad legyen egyszersmind a Tekt. Tanár Urat arról is értesíteni, hogy a Tekt. Akadémia alapszabályait, sajnálatomra, még mind e mai napig nem kaptam.

Maradván igaz tisztelettel

Tekt. Tanár Urnak

hű tisztelője

Dicsőszy.

Kolosvár, Junius 18. 1860

Tekintetes Úr!
Igen tisztelt Tanár Úr!

Annak nagyon örülök, hogy a Körajtól, — a mint Tek. Úr jónak volt engem értesíteni — még negyvenet.

Kérem tehát a Tek. Urat, jóvoltából példányonként 400 példányban való megrendelésére, azokat 400 számomra megjegyzését, — valamint a Rokn-nál azonnal megtett lépéseket.

Jó volna, ha e 400 példányért első fizetésül (30 forintot) az akademiai Díjból a nagy idejében tehetne megküldeni; bár ez összeget, ha Rokn-nál azonnal lefizetni. Ez úgy a Tek. Úrnak bizonyára, meg lesz, hogy az úgy szóda, hogy az úgy legjobban felelne.

Még csak egy kérésem volna a Tek. Tanár Úrhoz. Ugyanis a

/.

a táblák felső és alsó széle
gyar feliratok vannak. Ez mind
esetre baj; de ezen még Kolla
talan könnyen segíthetne.

Kéne tehát a Tetlen Tanár
legyen olyan fényes Kolla Ura
dalomnak ezen figyelmetlen
mert ő e két mondatot első
lép magamra fényesen vállalnék

Ugyanis az első Táblán áll ez

„ Magyó. - Az iromdegek végrendeszője. I.

E helyett helyesen kaggyuk ezt a szavakat

„ Magyó. I.

És így a második táblán:

„ Magyó. II.

Mi a tábláid első széles kövér
~~illeti~~ „ Rája. Magyó „ illeti, ezt
ha lehet, véleményem szerint jobb
szépen kihagyni, vagy latinul adni
(Magyó sec.)

Ha mind ezen már semmi lép
lehetne segíteni, akkor más alk

rativnál ezen maradna, mint a többi
kat, úgy a mint vannak, hagyomá
mi.

Telegyem igen tisztelő a Tetlen
Tanár Urat, valamint nejé ő Nagyság
gát is, kinek kezeit csókolva mara
dok

a Tekintetes Tanár Urnak

alázatos szolgája
i. „ szívből tisztelő
Magyó Ferenc.

341 pr.

Vtt. oct. 17. 1838

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Örömmel olvastam a Tekintetes Szerkesztőségben megjelenő „Iris" czímű újságlapom Decemberrel endülését, mivel azonban a nevemet hiven ismerni nem lehetne, sőtt, a jelenlévő Tekintetes Szerkesztő Urnak szándékához képest bátorkodom Tekintetes Urasságodat megkérni, miszerint ezen mostani írásból egy negyedet nekem ajándékozni s engem mivelem jövendő sorsaról egy kevés szót közleni; mert csak úgy lehet az ügyet megnyugtató és szülőképének jövendőjéről biztos Tudomást szerezhetni. Ezen kérésemnek teljesítésébe ajánlom magamat kitűnő tiszteletemnek nyilvánítása mellett

Pesten 8ra, 1838.

Tekintetes Szerkesztő Urnak

alázatos szolgája
Mathias Endly
Nyom. Segéd alkalmazott

Tekintetes Titoknok Ur!

Múlt hónak 17én Pesten lévén sajnosan tudám meg Tekintetes Urasságodnak hollétének nem létét; kívántam volna személyes tisztelkedési megtétele mellett, „a' talány" czimü vígjátékom állapotjáról tudósítását kérni. Ez iránti ugyan már egy ízben Kassáról Kárdy Ur utasítása szerint irtam a' Tekintetes Ur-nak, most ismét, ez emlékeztetői Levelemre bízva magamat reménybe, kérem alázatosan, méltóztassék egy pár sorral engem arról értesíteni: hi fog é a' télen nyomatni azon mü, „ki tudását é szerző" jének neve. Mindezen kérdések ily dolgokbani járatlanságomat bizonyságának, ha az igaz nem volna, hogy a' Kedvesnek körülállások tudása a' földi gönyörök egyike. Magamat egébaránt tisztelettel ajánlván maradok Kassán 9bre 4ën 838.

A' Tekintetes Urnak

alázatos szolgája
Markhót Gyula
kassai vőgei aljegyző.

Tekintetes Nemzetes és Viszélő
Schedel Ferenc úrnak, Orosz-
vári a Magyar Szudi Társaság nagy
Édenü Sitkerendáinak megbízottjának
szives tudtára
Kiegyó utcza 407. Szám.
1ső emelet

Pesten

Különösen tisztelt, tekintetes, egyetemi tanár úr!

E' mult évi Augustus havában, — akkoron, a' midőn Kazinczy barátommal találkoztam a' tekintetes úrnál, — abbeli nyilatkozatát vőlt szerencsém venni, hogy Simonyi Ernő barátomnak meg írhatom, mi szerint kazánk történetéhez tartozó küldeményeit, közvetlen a' tekintetes úrhoz küldheti, a' díjt arany-ban, vagy ezüstben nyerendi, és azon felül, az előbbi, mai kinyomatott küldeményeiért való hátra lévő tégy ös-

Én ezt, a' külföldön sanyargó, - országgyűlési Képviselőnek is méltán meg választott, - jeles, szerencsétlen házánkfiának, örömmel azonnal megírtam, - ő azonban később tudtára vélen a' felett, hogy azon túli két zendű levele, a' tekintetes úr által válaszra sem méltattatott. —

Én igazat írtam Simonyi Ernőnek, kivan szóval szóra, — a' miért is a' tekintetes úrhoz vagyok kénytelen fordúlni, és esedezni, méltóztatnék igazolásomra, — a' fentebbi igéret teljesítésére, a' magyar tudományos akadémiá'

jelenlegi tiszári hivatalnál, informatio iránt ki
vánni.

Néhány sorral való értesítésemért is
kell esedeznem, a dolog miben létre falat, hogy ne le
gyek kényteleu, - a külföldön lakó konfitárosunk
elől, különben, - szükséges igazolásom érdekében
Kazinczy barátomra hivatkozni.

Bocsánat, - a dolognak már kényes volta
által szükségessé vált alkalmatlankodásomért. — Sz
tükö hizelettel maradván

Se kívülem ennak

Nyitrán febr 5én 1862

alázatos szolgája
Markhot János

Tekintetes egyetemi tanár úr!

Tizennégy nap előtt írtam, és tértivevény mellett indítottam útnak a' tekintetes úrhoz, - Simonyi Ernő" bátyám ügyében - egy levelet. S egy kéri sorral értesítéseimet eseedezem, — de válaszra eddig nem levén méltatva, azért ez úttal még egyszer esedezem; - továbbra már nem hallgatom a' nevezett Simonyi Ernőhez küldendő levelemet, mint a' folyó hó 22ikén, és őszintén sajnálnám, - ha csak ugyan még mindég be nem váltatott a' reá tett ígéret, s tulajdonkép' közbeli szerződés, — és ő a' feloldi tekintetességében panaszt a' hírlapok útján, - a' mitől tartok, - avagy ne találná az Akademia elnökségénél bizonyosnak; - esedezek tehát ismételve válaszért, maradván kitűnő tisztelettel

tekintetes egyetemi tanár úrnak

Gyistian február 18án 1862

alázatos szolgája

Markhot János

Franco - Retour - Recipe

Tekintetes Földy Ferenez
egyetemi tanár úrnak c. c. „Eötvös"
József-utcza

Az egyetemi
épületben sürgős Pesten

64

Hochgeborner Herr!

Zu Leutschau in der Zipser Gespannschaft geboren, hatte ich
nun in später Jugend das Glück gehabt für kurze
Zeit in der Eigenschaft eines Hofmeisters in
einem Dorfe des Torner Comitats, Perkupa, mich
aufzuhalten wo mir die ungarische Sprache ge-
kannt war, dort. erlernte ich soviel, dass ich
mich dem Landvolke verständlich machen konnte,
diese meine Kenntniss reicht aber nicht hin, um
das an die Bibliothek der Hochlöb. königl. ungarischen
Universität abgesendete Paket, enthaltend die
Beschreibung der Gemälde-Galerie des grossher-
zoglichen palastes Pitti mit einem in ita-
garischen Sprache verfassten Schreiben be-
gleiten zu können; und in den Fall setze ich
mich, dann die paar Worte mit denen ich
dingst Abschied der Einsichtigen in meinem Vater-
lande zu verschiedener Academie der Künste zu
widmen fähig war, zu Anfang meines jetzi-
gen Candats bey, als den jungen bey mir sich aufhalten-
den Künstler Anton Heckler aus Nagy-Károly
gebürtig mich versicherte, dass sie recht warm.

Zwar könnte ich mich Ihnen, verehrter Herr Professor, durch Einsendung einiger Kunstsachen, um einen Brief schreiben überzeugen zu lassen, damit ich, mich formlos fassenden Bitten, einen meiner von Vaterlandsliebe beseelten Landsleute freundlichst würde, um Ihre Fürsprache mir zu verschaffen, um meine Aufnahme unter Ihre Zöglinge in Betracht, verwandeln könnte, und somit überzeugt sein, trotz meiner äußerst spärlichen Kenntniß der ungarischen Sprache, meinen Aufenthalt in Wien zu meinem Vaterlande nicht verbannt werden wird, bedauere ich mich, das in meiner jugendlichen deutschen Sprache an Euer Wohlgeboren zu richten, das von mir an die königl. ungarische Universitäts Bibliothek abgesendete Werk, betitelt „Galerie du Palais Pitti gravée sur cuivre en 18 Tome Florence chez Louis Bardi editeur 1842." gütigst in Empfang nehmen zu wollen, damit es dort aufbewahrt bleibe Ihre einst aufstrebende Künstler diejenigen Mitzöglinge daraus ersehen, wo sie ihre Unvollkommenheit zu suchen haben.

Die meisten der künftigen Academischen, oder auch die jetzt in Privat Ateliers studirenden Schüler, wissen, ich hoffe es, einen anderen Zweck dabei vor Augen haben als blos das ein mittelmäßiges Portrait oder Bild verfertigen und mit Hilfe solcher Arbeiten sich eine nothdürftige Existenz sichern zu können. Ihr Zweck wird sein sich so in die Kunst einzuleben, daß sie auf das ihrer Leistungen um die Nation einen würdigen Platz unter den gebildeten Völkern zu verschaffen. Wenn aber diese die Leistungen der Kunst für die bürgerliche Gesellschaft geringen Bedeutung haben als die der Wissenschaften, überdies aber die Meinung der wenigen gebildeten Classe dieser ist, daß uns auch die Kunst für das familienleben nutzbringenden Nutzen wenn nicht ganz und gar Null, doch von so kümmerlichem Bewichte sei, daß man selbst von denjenigen überwogen wird, denn die verschiedenen Handwerke, die unmittelbare Gesellschaft gewähren, wie schon wird es nicht bei der blos Ausübung eines Künstlers sondern auch im Besitze eines ausgezeichneten Meisterstabes so weit zu bringen, daß man als würdiges Sohn unserer Vaterlandes das jenige Leistung zu verschaffen, auf die unsere Landsleute so freudig stolz sind? — Wenn schon gesagt unsere Künstler wenden meist Zeiten müssen, als portraite und dergleichen Arbeit zu verzeichnen, die uns gar zu viel Zeit, wie sie auch gewöhnlich Leben zu fristen; sie werden neben dem vorzugsweise edlichen Studieren die Traditionen der ungarischen Volkes Eidelich dazugehören, auf diese Leistungen welche das Interesse aller gebildeten Nationen zu wecken vermögen, sich und ihrem Vaterlande Achtung zu verschaffen bemüht sein müssen. Um diesen Ziel erreichen zu können, werden sie schon in der Schule das Neuen zu vermeiden, ja von denselben Nutzen wissen wo sie Achtung verdienen, zur Grundlage und Bildung noch Gesundes die Werke jenigen Meister vergangener Jahrhunderte studiren müssen, welche trotz allen Einfluß der Mode, der Sitten, und Ansichten und gegen sie so oft gerichteten Angriffe noch immer triumphirend die obersten Stufe der Kunst behaupten. Um ihren Zweck dazu vorzubereiten

wurden in einer besonderen Bibliothek der Academie Ungarn vorfindlicher Sprachen müssen, auch kann sie der nach Umfang alten Ansicht verfochtenen Superiorität einen Anhalt finden in einer schleunigen und zu oft sehr fehlerhaft vorgelagten Text, so wie auf anderen raisonirenden Ansichten, nicht bevorstehender gebildeten Kunstverständigen, sich über Grammatik Regeln und Vorschriften der Kunst wenden belehren können um eine einjenige Bildung sich anzueignen, welche sie besitzen müssen, um sich auf seinen Nutzen zu häuslichen Ausbildung sich ins Ausland wagen wollen.

Überzeugt von diesen Wohlwollendsten, und von dem Eifer vor seine Gebühr, für die Ehre und das Wohl meines Vaterlandes zu handeln und zu haben, wollte ich nicht zögern, einem meinem warmen Gemüth meine Empfänglichkeit an Vaterland, und mein Herz Liebe zu meinen Landsleuten zu geben, indem ich dass oben genannte Grab an der Bibliothek der höchstlöblichen königl ungarischen Universität abzumachte, seinem andern Ort seinem, wo es mir weiter auf Lange fest bleiben könnte, als von Überzeugungen gedrängt, mich auf in meinem Vaterlande mein Empfangsplatz ernennet werden wird, der in der östlich Gegenden Moldau näheren, wenngleich in engeren Umfang, ins Leben treten soll.

Entschuldigen Sie die Schwäche meiner Züge, welche am spätesten Schreiben ihre Leser mir nach empfindlichen mahl, habe ich schon über die Gebühr dieses Schreiben ausgedehnt, um soviel entschuldigen ich mich dem vorgesetzten Zweck aufgeschrieben zu haben, dass der Himmel mir unbekannten aus den übrigen Klassen gegen mein Vaterland in steller Zurückhaltung gefallen zu können, und dann den Wunsch, dass, wenn meine Gabe einigen Empfall in meinem Vaterlande erhalten sollte dieser Empfall lautlos, ohne Gränze, frei in den weit weiten Herzen meiner Landsleute verschließen.

Empfangen Sie die Versicherung meiner vorzüglichsten Hochachtung mit der ich mich zeichne

Euer Wohl- [illegible]

ergebenster Diener
Carl Markóry

Florenz dem 6 July 1847.

Vetten april 30 1848

Lieber Herr Vett

Nehmen Sie es dem fremdlichen drey bis zehn Monate an, dass ich Ihnen auf ihr so freundliches Schreiben so lange nicht geantwortet habe, denn ehrliche fremdliche Leben den nachfolgenden einfluss auf meine Verhältnisse abgewühlt, wenig zeit wende ich mir nur kurz zu, und muss mich darauf beschränken, Ihnen den Überbringer dessen Herrn Anton Hecker aus Nagy-Károly, meinen ältesten Bruder obwohl mit Dankbarkeit sämtlichen anerkennen bestand zu machen, und sollten sie etwa an seiner ächt ungarischen Gesinnung und Nationalität zweifeln so nehmen sie ihn einen freundlichen in den Landsleuten Gespräch, und sie werden schnell wie eine Mücke es ihn bestätigt wird das nun Sattel zu erhalten, von festsetzen wird es nicht.

Herr Hecker Antal ist ein ächter Ungar, und

besitzt ein glänzendes Talent zur Kunst.
Sie war 22 Monate hier, in welcher
Zeit sie erstaunliche Fähigkeiten zur Kunst
bewährte, ich bitte Sie daher die
Absicht welche Sie in Hinsicht auf meine
Tochter gefasst haben zu fördern, damit sie
mittelst einer Privat- oder Landes Sti-
pendiums seine Fähigkeiten zur Ehre
des Vaterlandes weiter ausbilden kön-
ne. Schenken Sie ihm ihre Wohlge-
wogenheit.

An die gütige Frau Tante mei-
nen ehrfurchtsvollen Handkuß so wie
an ihre Frau Gemahlin, und uns
re herzlichsten Grüße sind Ihr
Alles Wohl
Möge das Glück auf Ihrer

Laufbahn Sie treuen Söhnen als ei
dem fall war, bey Ihnen

Sie

hochachtend Ihr
Carl Marko mp

Villa Appezzi
den 3ten April
1848.

Appezzi den 12t Septemb 1850

66

Linben Ihre Vetter!

Ich beschäuche mich auf wenige Worte, denn es ist ein Uhr Nachmittags und noch habe ich keinen Pinsel in der Hand, weil ich andere Briefe schreiben musste, in Folge des Ministerialen Schreibens, von Wien an die hiesige Gesandtschaft. ~~Ich~~ beyden Gemälde betreffend.

In ihres Beauftragung kurz. Obwohl es schwer geht, habe ich meiner armen Schwestern nunmehro so gute Ehr von Ihnen angewiesen Gott gebe es, daß sie diese bald realisirt.

Ich werde Ihnen nächstens schreiben, im laufendem Monat habe ich noch Drey Tage gemalt, überhaupt habe ich gegen Zeitverlust von 1t Januar bis 1 September, habe ich 92 Tage nicht gearbeitet, was in 8 Monaten einen Verlust von Drey Monaten ausmacht wie soll ich aufkommen.

Obwohl ich das Geld von Bottaro Costa noch nicht bekommen habe, so sende ich Ihnen doch die volle Quittung, so wie

Volle Appezzi

An Seine

Des Herrn, Herrn Franz Xaver Sotter,
Secretair des k. ungarischen Academie der Wissenschaften, und
Professor der k. Universität
Pesth

Oppeggi den 6ten Septemb. 1852.

Mein theurer Vater!

Nach meinem gestrigen Briefe, worinn ich Ihnen von der sehr
traurigen Gemüthsbewegung, worinn ich Sie nach Empfang
Ihres Briefes wissen, Ihren Zeilen eine Rapsodie als
einzigen vernünftigen Schreiben abgelesen worden.

Ich wieder mehrere mal, auch selbst durch den damaligen
Gesandten den selben Grafen Revitzky, und wenn ich nicht
irre sogar auf Verordnung des verewigten Palatins Erzherzog
Joseph, aufgefordert eine Skizze zu meiner Biographie zu ent-
werfen, und einzusenden; ich hatte es jedoch unterlassen
dieses zu thun, weil ich nicht wusste ob das gedruckte
hätte, dass ich geboren war, in späteren Jahren mit der Lunge
zweimal diese mit abscheulichen Gift aufgefüllt, und
meine Erziehung habe wie ich wieder worden, so hatte ich
das wüstigste Materialien, was den Schlüssel zur
Beurtheilung meiner Leistungen, meinen Fähigkeiten
und den zweifelhaften Erfolgt derselben in Kunst
hätte zugeben hätte. Ich musste Lebende schonend
den Hauptmassen verschweigen, die mich, die ich
ohne Wahrheit fortgeschritt, meinen Talent ganzlich zu
entwickeln hindern, wie ich zum Theil in Folge
der Kunstlosenheit, von beleidigten Eitelkeit an-
deren, und Neuen Lorbeeren nachgehenden Masse
theilen, in den meisten Fällen eben um Ehrlich
ganzlich vollendet, so weit es mir nach meinen
Kräften zu vervollkommnen im Stande war, in die
Welt schicken musste, und ich bitte Sie mir zu
verschweigen, denn es will nicht, dass es zur Oeffent-

Folgen der Revolution der Völker.

Ich habe in 3 Jahren das ist seit 1ten März 1848 über
23000 Lire toscanisch — beynahe 8000 fl CM Schaden,
und es wird noch einige Zeit so fortgehen.

auf beyliegt an 9ten Dieses mich als vollkommen
aufgezahlt erklärt habe.

Meinen Handkuss an die gütige Frau
Tante, und an ihre Frau Gemalin, so
wie den Brudekuss vergessen sie nicht
den ihnen Freudet ist Ihnen mit
Liebe ergebenes

Ihr
Carl Marko mp

Wie die abgedruckte Stelle
meines Schreibens an den Gesandten

Schrift konnte ich wie die Hauptsache von meinen Landsleuten übersetzt werden.

Gerade will ich Ihnen diese neue Lüge andichten, daß in den Jahren 1844 bis 1847 sogenannt sie Garant dass mich die Wiener Polizey von Wien entfernen zu lassen nicht.

Im Jahre 1830 hatte eine der vornehmsten Ungarischen Damen ich glaube zu reinigen Theile meine geborne Ungarin ist auf das Nachtheiligste für meinen folgenden Jahre gewirkt.

Und jetzt nachdem die unglückseligste Revolution von 1847 schon abgethan die nachtheiligsten Folgen für mich hatte, jetzt sind sie wieder Ungarn die mir die schwersten Schläge versetzen.

Im Februar 1851 erhielt ich von einem ungarischen Offizier ein Schreiben, in welchem, nach dem gewöhnlichen Eingang, Sie mir schreibt:

Die ganze Welt ist voll von Ihren Thaten — das ich nicht Ihnen die grauen Haare aus dem Kopf rupfen, glaube Sie aber ja nicht, dass ich so viel Haar, mich deshalb einen unbändigen Stolz hinzugeben; wäre dies der Fall gewesen, so wären meine Schläfe über alle massen bestraft. Die grauen Haare sind:

Die ganze Welt ist stolz von Ihrer Ministerschaft Gnaden zu besitzen, wie Ungarn sind es, die wenige wenige Fälle aufgenommen, kann die Freude haben können, dass als eigentlichen Ihrer Schöpfungen nennen zu dürfen, da die persönliche Freundschaft gewirkt haben, Ihre Bilder meistens an Freunde zu schenken etc. etc. — Ihn also zuverlässig von Ihnen verehrtes Opfer das wenige Gnaden zu besitzen, andernfalls aber zu erwerben. Dass Ihnen Preis direct und ganz in ihre Hände kommen, so bin ich von meinen Freunden beauftragt worden, Sie zu

† Dieser Brief ist in Wien geschrieben.

Ihnen so möglich billig zu stehen. Ich sende Ihnen zwey kleine Landschaften die mir abgekauft gezahlt wurden. Ich mache die Bestellung auf zwey grössere Landschaften, ich verlange 100 Nap d'or für jede. Wenn selbst in meiner traurigen Lage würde ich für Wiederholen unter 105 Nap d'or malen. Der Preis würde mir sehr gelegen, ich aber doch mir gnädigst eine Anzahlung von 60 Nap d'or, das ist den fünften Theil des Gesamtbetrags. Diese Bestellung zu verlangen, welche mir dann mit 10 Nap d'or bey Ablieferung jeder Landschaft abgezogen werden würde. Ich wollte diese Anzahlung auch haben, als nachdem ich mich andern Commissionen entledigt haben werde, die dann mich fort an diesen Landschaften arbeiten zu können, mit welchen ich mich besonders aufzuopfern wollte, und daher, theils die Composition entwarf, theils aber die Platten auf denen ich sie malen wollte eigenhändig zubereitete. Endlich machte ich die Anzeige dass ich anfangen könnte, und möchte am 1ten December einen Brief d.d. 28 November in welchem mir angezeigt wird dass vom 1ten Dec. anzufangen sogleich 100 Nap d'or darauf hingezählt werden um sie Anzeige meinem sogleichen, dass gnädigen Empfang derselben mit meiner Bestimmung auf presto fertig werde etc. — Da ich mir 60 Nap. d'or verlangt hatte, so konnte ich mich nicht entschliessen diese Summe zu empfangen, und da ich in der ersten Hälfte des Januars auf Rechnung des Infanten von Spanien Don Sebastian 100 Nap d'or zu erhalten hatte, dass ich, dass ich statt 60 Nap d'or mir sogleich 200 Nap d'or anweisen wurde, um ganz gemalt zu sorgen. Ich frage dasher bey Seiner Hoheit dem Grossherzog an ob ich mir diese Summe binden wir im Jahr 1848 können konnte lassen. Die Antwort war ja, und der Contract ging noch an selben Tage an den Agenten Herrn Dottore Costa nach

† Dieser Brief ist in Wien geschrieben.

Meine Adresse sie nicht in Empfang zu nehmen, und abzulehnen
Und Empfang auf Florenz anzuzeigen. Man hatte ihr aber
meine Quittung [illegible] abgesandt als sie schon am zweyten
Schreiben am 12 Dec. erhielt. Vom Herrn Herzog selbst
mit mir persönlich über meine zu unternehmenden Arbeiten cor-
respondirte. Ihm war daran so viel gelegen, daß er seine
gnädigen Erwiderung die 100 Rap d'or nicht fruchtlos lassen
[illegible] aber trotzdem die Auftrag nicht gänzlich annehmen konnte
Da ich sonst bey dem Herzog Leopold sehr compromittirt wo
wenn ich nicht wenigstens den Betrag, der eingentlich 900 Lire
toscanisch ausmacht, und ich damals mit Bestimmt gar nicht
zu erhalten hatte; so schickte ich direkte an diesen Herrn
die Quittung, mit damit verbindlichsten, daß ich dem sei-
nigen Hofe blos gestellt wäre, im Falle er diese Summe nicht
erhalte. Ich erhielt keine Antwort, und die bis [illegible] wurden
Die 900 Lire, noch auf mein eine Antwort, oder meine Quittung
auf Prag Expreß zurückerhalten. Auf welchem ich so weit
mit meine Sache, auf Wien geschrieben, wie eines dieser
Herrn Sie beklagt habe, daß es dennoch seine Arbeit
von mir erhalten könnte. Am 4th May d.J. diesem Herrn
mein Landschaft zur Disposition gestellt habe, welche Summe
zu gefallen wäre, und Klagefalls an den Bauschwerein
zu schreiben hatte daß diese Landschaft nicht mehr zu
verkaufen sey, habe ich wieder eine Antwort noch meine
Quittung von 13te Dec. zurückerhalten. Was nicht ich be-
merken daß ich unterm 21 April aus gänzlich auf mein Ge-
haben Verzicht geleistet habe.

Glauben Sie aber ja nicht, daß ich diesen Herrn dar-
um mir correspondirte weg seine ungnädige Laune Sache
die mir beygebracht wurde, sein weniger edel falsch, als

Da ich schon Prag ist [illegible] Herzog
Albrecht Landschaft um 1500 Ducat
auf Modico verkaufte

Als ich Ihm im Anfang unsere correspondenz stellt, ich sollte
Ihm noch meinen für einen das adelsten Mangel, und
wurde diese Meinung nicht ändern. Ich erfreute diesen
Unfall mehr meinem Gemüth, zu verlassen, und die sau-
ersten Arbeiten so oft gethan, eine mich so mangelnd
lassen zahlen zu lassen, weil der Mangel oder Schuld von
Über 6000 Fior, sprechend Ducaten betragen die Erfol-
lungen, welche Schuld von der Revolution, Schuld in folge des
Falliten, oder von Missverständnissen [illegible] genommen würden
und ich habe übersandt mehr als 60 angefangene Landschaften
in meinem Magazin welche ärger als ein todtes Capital
sind, denn während ich schon mehr als 1000 Ducaten dabey
verwendet habe, würden sie vielleicht nicht 150 Duc. dafür
bekommen einzulösen sey, auch selbst nach meinem Tode,
wenn sie in dem gegenwärtigen Zustand verbleiben.
Ich hoffe Ihnen jetzt den Schlüssel zur Lösung des Rät-
sels gegeben zu haben warum ich in dieser schlimmen Lage
mich befinde, und zu keinem Resultat gelangen.
Ich habe in Landshut dass ich bey dem hiesigen Hofe alle
Gunst verloren habe, und da die Sache, wegen dem
Grafen durch dessen Hände sie betrieben wurde, kein
Geheimniß blieb, so habe ich auch im [illegible] allen
Ansehen verloren, war auch den wenigen Freunden die
wir [illegible] Familie, welchem Umstand ich ihnen beschreibe
dass ich 12 Landschaften fertig und verkauft habe, welches
noch nie der Fall war, denn ich habe seit 3 März d.J.
hiesigen Hofe in meinem Atelier gehabt, wozu noch das
kommt, dass ich für zwey Landschaften, welche ich am 12 Aug d.J.
zur Ausstellung nach [illegible] schicke, 500 fl Cm in Alt Graz zu
realisiren im Begriffe bin.
Alle diese Unfälle haben in mir den Gedanken ganz

[illegible] alla salla Florenz, und wenn es Ihnen sonst nu[illegible]
Europa sein nimmt zu verlassen. Ich wünsche es aber im
Interesse meiner Ehre und mit einiger Satisfaction
zu thun; und nur dieser Grund bestimmt mich
auch in meinem Vaterlande die unverantwortliche Unter-
suchung [illegible].

Ich habe unter dem gestrigen Landschaftlichen eine gros[illegible]
5 Schuh 2 Zoll breit — und 3 Schuh 5 Zoll Preuss maass hoch
für welche mir der hiesige Kunsthändler Herr Becchi
250 Ducaten ohne Rahmen anbot. Ich wollte sie
diesen Preis nicht geben. Auf diesen Kauf mir Ma-
chese Torrigiani einen Plan mitgetheilt mit
Hülfe dessen ich 180 Napoleon d'or mehr bekommen
konnte, wenn [illegible] in folge des Schadens
den Ihnen der Revolution zugefügt hatte, die Landschaft
mit Bauholz [illegible], da es aber Schade wäre wenn
die Landschaft aus Toscana käme, so sind sie [illegible]
eine Actien Gesellschaft zusammen zu bringen, wobei [illegible]
fest mit 10 000 Thaler aber wenigstens mit fünf Achtel
betheiligen würde, wo dann das Ganze mit [illegible] wird
unwiderruflich besitzen wird. Ich machte (natürlich) die
Bedingung dass kein Fremder in die Gesellschaft
aufgenommen werde, denn es könnte so die Land-
schaft auf ein fremdes gewinnen, und dann [illegible]
sie wäre dann für uns verloren gewesen. Hier [illegible]
Sache unter blieb wegen dieser Bedingung wie es mir
scheint.

Doch nun ich in ängstlicher Gefahr bin, nicht nur
in mir gedenke Noth zu quälen sondern auch unnütz
neue Lust als schlechte Mensch, wenigstens für einige
Zeit zu verlieren, gab ich Erinnerung an den Antrag

del Marchese mir die Idee an meine Landsleute zu appelliren,
und Ihnen die Verwirklichung dieser fremden Idee anzuvertrauen.

Vielleicht werden sich noch 100 grossmüthige Edle
Ungarn finden, von denen jeder einen Napoleon d'or, oder
20 Zwanziger in Silber opfern wird, um mich in Landes-
und nicht mehr in dem Stand zu setzen nimmer Ruhe
seine wieder ganz [illegible] sondern um auch diejenigen
Werke vollendet zu können, mit welch Herzen ich
mit vollem Rechte einen der ersten Plätze unter
den Künstlern einnehmen kann. Ich bitte Sie daher
lieber Herr Vetter Ihren Einfluss zum gelingen
dieses meines sperrigen Hoffnung aufzubieten, ohne
welchen ich einer trostlosen Zukunft entgegen gehe.

Ich bitte Sie aber nie so zu verfahren dass ich ohne
besonderen Grund gezwungen sonst ist meine Satisfaction
nicht vermisst, und dass das Ende nicht, wie es sonst
gestanden wäre, nicht die betheiligten Behörde, sondern
dem Museum geschachtet werde, wodurch ich wenn ich
in einer [illegible] bessere Lage komme eine unangenehme
Andeutung [illegible] werde.

Ich könnte diesen Brief nicht kürzer schreiben, da er
aber schon zu lang ist, so schliesse ich ohne mich ohne mich
über Verwendung besonders zu entschuldigen.

Indem ist der gütigen Frau Tante meinen Handkuss
Freunde so wie ihrer Frau Gemahlin, gnädigen Andenken

Ihren

aufrichtigen Vetter
Carl Markow.

N.S. Lassen Sie wenn es Ihnen möglich ist nichts von meiner

Appeggi den 13ten Nov. 1852.

Liebes Herr Bruder!

Je den größten Eile um die heutige Post nicht zu versäumen bitte ich Sie mir auf meinen Brief vom 9ten September l. J. insofern Ihre Ansicht zu nehmen, was mir selbst das Unterbringen meines Landgutes betrifft, denn ich habe dieses Landgut schon verkauft wenn glaub mit einigen Schaden.

Vergeben Sie mir wenn ich Ihnen mit meinen Bitten einige Sorge verursacht habe, unterdessen ist es mir nicht möglich anzunehmen, daß Sie das wenige Geld etwas anders verfahren haben. Indem ich Sie also nochmals um Verzeihung bitte, verbleibe ich mit wahrer Hochachtung und Freundschaft

Ihr

dankbarer Bruder
Carl Marko m.p.

P.S. Ändern Sie sich nicht über mein Schweigen hinsichtlich eines andern Briefes, wo Sie sich für meine Ruhe verwendet hatten, ich wird es daß meine Hülfe zu spät kam. Erinnern Sie mich nie daran.

Nichts von meinen Klagen und meiner äußerst gedrängten Lage ist Publicum kommen, denn wahrscheinlich will die Menschen Ihnen zu dem ganzen Umfang des Unglücks zu kennen verleiten. Ihnen gnügen und sucht da der Hülfe bedarf.

Das Bild stellt eine Fischer Scene, an einen mit Felsen besäumten Flusse, bey Untergehender Sonne vor.

Ich bitte Sie Herr Bruder um eine baldige Antwort.

Auf die Hülfe ist niemand nöthig, denn ich glaube erforderlichen zu müssen daß ich kann einen starken Schlag aushalte.

Ich komme mich noch heute des 9ten Sept. unterlassenen Brief an Ihnen zu vollenden, denn ich habe kein anderes Mittel zur Rettung mir mehr Ruhe.

Appiagi Inn 17te July 1855.

Lieben Ihre Eltern!

Es wird mich freuen wenn Sie mich entschuldigen werden, dass mein langes Schweigen Sie nicht auf die Idee gebracht haben, ich sey in meiner Gesinnung zu Ihnen erkaltet; dass ist nicht der Fall. Trotzdem bin ich aber nicht ganz zu entschuldigen, denn wenn mich gleich Widerwillen gegen das ungestüme Zeitvertreiben welche mir die Correspondenz gefügt sind den Feder gemacht hat, so hätte ich meinen Widerwillen gegen diese doch überwinden sollen, um Ihnen ein Zeichen von mir, mein Leben zu geben, was mache aber ein wie die Gewissheit zu verschaffen: Dass Sie samt Ihren Lieben Aufgehören, und namentlich die verehrungswürdigste Frau Tante in ungestörtem Wohlsein sich befinden.

Viel Vergnügen wünsche Sie zur Entschuldigung meiner Faulheit mögen, wie gross meine Abneigung für Feder und Dinte sey müssen, wenn Sie daraus lesen werden, dass ich wegen dieser Abneigung schon viel meinen Moralen eine Pflicht gegen mir mir selbst

Lieb, mein Sohn, versammen, dass mich gleich als
den Brief fasste an ihnen zu wenden.

Mein Bruder ist nach dem Tode seiner Gattin in
Erziehung des Knaben in das Stadt geblieben. D
Knabe ging in die Schule, machte aber kaum t
merkbare Fortschritte; auch wende a Krankheit, d
Arzt nöthig ihn auf Land zu bringen, wo der Kn
er auch wieder mit dem Maidsam eine erwünschli
Grad Gesundheit gelangt sind. Ihm aber
fehlt für dem Knaben die Schule, da ihm aber
übrigens sehr besonders bey seinen Mitschülern ist
von wenigem Nutzen wäre, da er bei jetzt nich
viel Talent gezeigt hatt.

Ich wünsche also dem Knaben einen Lehrer in
Hause zu haltem, der aber auch nicht in der un
garischen Sprache unterrichten, und mich zu
weilen bey der Correspondenz der grossen Zeit
verlust, welche äusserst nachtheilig auf meine
Einnahme einwirken, ganz Theil übernehmen
würde. Dazu braucht ich natürlich einen der
ungarischen Sprache einen Lehrer aus Ungarn, um
wer kann mir so einen zu meiner grössten Ver
fügung verschaffen als Sie liebster Herr Vetter.

Glauben Sie dass ich Ihnen in Kurze das Nöthige
mittheile.

Ich würde dem Lehrer jährlich fünfzig Ducaten
in Gold geben, natürlich Kost Wohnung etc so dass er
nur für die Aufsehung seiner Kleidung zu sorgen
hätte. Zum Sommersitz würde ich ihm 25 Ducaten
in Wien anweisen, und aber so 25 Duc. zur Rück
reise im falle er nach Jahr und Tag mich bey
mir bleiben wollte.

Ich wünschte wünschte, dass der Lehrer, ausser
seiner Moralität, solchen Ernst hätte, dass
er die Neigung des Knaben zu gewinnen, ihn
zum Liebe zugleich aber mit Festigkeit zu
behandeln verstünde, etc. Dass ich mit dem 50
Duc. jährlich meine Pflicht erfüllt zu haben, nicht
glauben, sondern dem Lehrer in falle er mir
fremde zu bemerken das Glück hätte auf übri
dass andern Wunsch meiner Erkenntlichkeit
auf meinen Kräften geben würde, daran mö
gen Sie nicht zweifeln, nun bitte ich Ihn zu
prevenieren, dass er nicht in ein Haus kommen
wird, wo er den Tafel einen reichen Mannes ode
sonst Luxus findet, sondern wie jedes andere

Oppeln den 11ten August 1857

Liebe Ihre Eltern!

Verzeihen Sie es mir wenn es mich heute über ein Ereigniß schwätze, welches mich Ihnen nahe angeht, und wenn ich mich in meinem Anliegen an Ihnen wende, ohne eine Frage ihrer Kostfrist in ganz passender Weise zu erbitten, trotzdem jedoch Sie ersuche: ehe Sie Ihren Entschluß abzugeben, damit mein Wunsch den es Ihnen nützen in Erfüllung gehe.

Ich kenne seit mehreren Jahren einen jungen Engländer, von bemittelten Familie sie in England aber nicht für mich gesorgt werden kann. Dieser junge Gentleman ist seit mehreren Jahren im Ausland wo er seinen Studien besonders auf lebende Sprachen gewidmet hatt. So spricht er, nebst seiner Muttersprache, französisch, italienisch, Deutsch – und jetzt habe ich auch schon einen Anfang gemacht wo er in einigen Briefen sich auch schon in ungarischer Sprache versucht hatt. Auch in Latein und Griechisch soll er nicht Ignorant

Mitglied der Familie anständig behandelt gesehen wird.

Es wäre es mir wenn der Lehrer seinen Aufenthalt in Italien auf beyden seinen Weiterreisen Bildung beeinflussen könnte. Es muß katholisch seyn.

Ich bitte also lieber Herr Vetter mir baldigst über meinen Anliegen mir Antwort zu geben, damit der Lehrer gleich im Anfang Septembers, die angenehme Zeit zur Reise nach Italien benutzen kann, und ich die nöthigen Anstalten dazu treffen könne.

Meine Gesundheit wiederstand, erfreuet mich nicht nur noch auf diese: Im Freudigen Erwarten und ihrer Frau Gemalin, meine Familie recht abwechselnd, sehe Liebe Augenheiten freudig grüßend, und mich grüßend

Ihren aufrichtigen Vetter
Carl Markovits

N.S. Bitte daß die Auffindung der Lehrer mir Aufsehen machen, denn ich könnte mißverstanden werden, was mir gewiß sehr Schaden d. Nutzen bringen würde.

sorge wird mir Ihre so lebhaft empfohlen soll.

Ausserdem hatte er für Geschichte, Geographie und Naturwissenschaften, die immer interessirt und hatte daria formale Kenntnisse, dass er auf die nützlichste und angenehmste Weise in der englischen Sprache Unterricht ertheilen könnte.

Da ich theils aus eigener Beobachtung, theils aus Zeugnisse oder Bemerkung anderer die Überzeugung habe kann, dass er von moralischer Seite nichts zu wünschen übrig lasse, so habe ich mir nun mit Vergnügen die Aufgabe gemacht: ihne behülflich zu seyn, dass er bey einer ungarischen Herrschaft einen Platz finde, um als Lehrer der englischen Sprache angestellt zu werden, welche Absicht bey ihm in folge der Aufmunterung von Andern sie nicht mir bey ihm vorhanden ist. Ich bemerke noch dass er formal gesellschaftliche Bildung hat, dass er sie in den besten Häusern verkehrt.

Da er auch in Franckenland, Constantinopel und Smirna, so wie in Frankreich und Deutschland war, und bey Leuten sich vorzüglich Dank erwerben, wenn man das Leben weniger angenehm machen soll, so würde er gelegentlich, denen, seinen Unterricht anvertrauen, Gelegenheit auch in diesem Hinsicht nützlich seyn können.

Ich bitte Sie also lieber Herr Bettini wie meine Bitte nicht abzuschlagen, in dem beyliegt: Dass Sie sich bemühen dem jungen Engländer einen Platz bey einer Ungarischen Herrschaft zu verschaffen, wo er gegen ein angemessenes Honorair mit seinen oben meistens Kenntnissen nützlich seyn könnte, was man auch Niemand so leicht gelingen kann als Ihnen, da Sie als beständiger Secretair der ungarischen Academie gewiss die mannigfaltigsten Bekanntschaften haben.

Entschuldigen Sie mich wenn ich sie abbreche, und sie mich versichere:

daß ich ihr Unterhalten meinem Bekannten angenehm
nützlich zu seyn, und eben das Verbindliche
anerkennen werde, mit welche sie Ihnen Dan
bar seyn würde, wenn Sie sich die mühe
gegeben Pleasure verwandten würden; und auch
ich Sie bitten meinen Wunsch recht bald
(oder wenn es nicht
bald in Erfüllung zu bringen, und Ihrer
Frau Gemalin meine verbindlichste Em
pfehlung, gruße ich zugleich herzlichst
alle ihre Angehörigen Lieben auf zärt-
lichst

Lieber Herr Vetter

Ihre ergebenste
Verwandten
Carl Marks

5

13

479.

Kér angol külügy – Mgy. Ügyv. i. hiv. Mackenzie – kinek a Tek. úrhoz ajánlatuk ij volt, tájékozást a kiegyezésrol kérni ij – micsod ij tervezetben kéri ideni hogy maiker ej mi másban volna ez ellenzö állitva"?

A

Örsinka hitelesitö

Dr. Barkóczy

3 5

Tekintetes Ur!

A Kisfaludy társaságnak, ha jól emlékszem, még Junius" ban Közgyülésének Pécsetmenyei következében van szerencsém az Almanachtársaságnak fönmaradt vagyonából részkvényem után nám háramlo összegnek" két a Kisfaludy társaság javára felajánlani; mi" re nézve a részvényjegyzemet, mellyre ezentul semmi igényt nem tartok, ezennel vissza küldöm.

Egyébiránt használom ezen alkalmat nagybecsü" ani kitüntetésébe magamat ajánlani kitünö tiszteletteljel maradván

Tekintetes Urnak

Pesten 1846. évi Augustus 12én

alázatos szolgája
Markon Józsefy

Tekintetes Schedel Ferenc Urnak
a m. t. Látványtár titoknokának, a m. kir.
egyetemi könyvtárnokának, a Kisfaludy-tár-
sasági igazgatójának valódi valódi különös
tiszteletével.

Sebestyénkén 296 ℔. Helyben.

5

72/pvk. Kozony, febr. 28. 839.

Vte Mass. 3.

Tekintetes Titoknok Ur!

A' m. tud. 1837. évi közgyülése alkalmával Kis Superintendenst Zettesur által költségtaim az iránt, hogy „Blair Hugo' leczkéi" kéziratának javitásáért, mellyet mint akkori hivatalom' kötelességi körén kivül eset munkával külön megbizattam, nekem honorariumot adjon, különben a' kéziratot javitását abba hagyandottam. Ki a' honorariumot (ön jóakaratából határozandót ugyan) megigérte, azon pénzből, melly „Blair Hugo' leczkéi"-nek jutalmául a' m. tud. társaság pótpenz„ tárától kijár; de a' fizetés, csak az egész munka' kiállitte után, tehát megtörténendő. Mintsem azonban a' tud. társaságtól elgöttem, egyéb correctorak„ kal együtt „Blair Hugo' leczkéi" II. kötete' kéziratának javitását' nyomtatás„

si kötetnek már nintsen feléig hala-
tai) Kecskeméte Csapó Dániel m. tud.
társasági ivnoknak adtam ét olly ne-
egyezéssel, hogy ő a' kéziratt' javítását
végig folytassa, 's a' második kötetnek
megjelentével a honorariumhoz ju-
ván, az a' többi kötetre eső ket-
tőst oftsuk meg. — Most már e'
II. kötet megjelent. Reménylem, hogy
ettes ur (már csak ugy is mint al-
kutevőm) el nem feledkezett rólam
's kivette járandóságomat Kis' ho-
norariumából, mielelőtte ez reá
elküldetett; vagy, ha még el nem
küldetett, a' fejerintendenstől meg-
határozandott illető öregen' kivétele
nélkül el nem küldendi: a' kivettet
pedig olly alkalommal mint legkö-
zelebb Molnár Sándor urnak) Kosso-
ba kozzám utasitani siessekedjék.
Egyszersmind bátorlodom a' Tájjótár' egy

példányát kérni, mellyhez, ha nem is
mint vele kötelességben kivül bajosko-
dónak, de mint egyik irójának, ugy
éljem, jogom van.

Egyébiránt szerencsétnek tartom
magamat tapasztalt kegyeibe ajánlani

Tekintetes Urnak

őszinte hivolgója
Matiszkovics
a' Kanók' perlekedtségének
legédje.

Ujságul irhatom, hogy április' elején
Prosztól megváltok. Molnár Sándor már
előbb felmondván, példáját követte m.
Molnár azonban igen polgári lélek;
ő még lehetőleg összetörődik Prossal.

Egyébiránt a többi perlekedő tőlegédek
ingadozó lábon állnak Oroszországban
ot mindnyájan gyülölik. Nála állandóság
nem számolhatni, benne legkevesebbé
bízhatni; mert ő az éndenet nem tud
nélkánzolni: Az ő characterre olly
czudar, hogy nincsen semmi pecat, mi
ör ha pénzért lábbal nem taposna; nin
csen olly alávalóság, mellyet önhasz
ért meg nem tenne; ha maga az Ördög
Isten emberi testbe öltöznék, ezt is ke
pes volna önhasznért elárulni, eladni
— Természetes, ha én Oroszt így ismerem
nem mozdultam volna Pestről; ámbár
a' tudós Társaságnál volt hivatalomat
épenséggel nem sajnálom, mert én meg
tolva tettem minden lépésemet. Egyébiránt
a' Kiről mellett magamnak sokat hasz
náltam, részint mert tapasztalásokat
gyüjtöttem, részint mert egy új kéz
letmódot tanultam; t. i. pénztől for
dítani. Nem is mennék el innen (mert a'
kormány elveit, mint mindig, tisztelem, szeret
lem): hacsak Orosz maga vagy czudar nem
volna. Ő most ugyan bécsbe futkároz a' minis
terek' kezeit csókolgatni; de, hiszem, eljő az idő, midőn
ezek is átlátandják, hogy Orosz többet árt mint használ a' kormánynak.

Pozsony, julius 8kán
1839.

Tekintetes Tiszteletes Ur!

Sajnálom, hogy nyilvánvaló lett alkal-
matlankodnom „Blair Hugo' aesthetikai
és rhetoricai tanlelke" kéziratának
javítása' ügyében. Tekintetes Ur azt
irnatta nekem Kecskeméthy által, hogy
nyolcz medarabnyi vására után az ara-
nia számvetést terén a' könyvkö-
nyvvel, Kiss superintendens honora-
ra lefizetendő vala. Ebből
járandóságomat megkapandottam;
sajnálom, a' pénzt mindekkoráig
nem láthatám. Ha Tekintetes Ur a' pénz
a' második kötet kinyomatását is már fáj-
lalta és járandóságom' elhuzása nélkül
elküldötte volna: egy kényetlen lépés
illetőségemet Tekintetes Urtól kö-
vetelni, mint a' ki részemre az allut
tevé a' kéziratot javításaért honora-

nyomat biztosítá. S ha követ
lenher egyébkint nem jutha
tem lesek indúlta lépést tenni
az épen itt Pozsonyban lévő a
demiai elmék urhoz; mit pedig
szeretnék elkerülni, mint
tarám az ebből eredő kedv
tenségeket elkerülni, mind
figyelintendensre, mint Felsőbb
Urra, mind magamra nézve; ne
életelvem az, hogy az emberek
a' hol és a' mennyire lehet, az öszve
ütközéseket és kedvetlenségeket
kerüljem; hogy soha senkit rám nem
ne haragítsak, hogy soha senkit
ne bántsak, ellenem ne ingerelje
s meg ne haragítsak. Azért kérem
Tekintetes Urat, hogy illetőségemnek
jó módjával minél előbb kezemhez jut
tassa, annyi idő, annyi várakozás
Követelésem minden ivent (nyom

tatattat értek) legkevesebb 24 kr.
pengő; minthogy a' Blair Hugó'
aesthetikai és rhetorikai kez=
deinek fredői az első ivéknél
nyilatkoztatták, hogy azon esetben,
ha továbbá is a' kézirat nem
javíttatnék s' a' fredésután tör=
ténnének a' számos kézirat ellen
sükséges javítások, minden ivtől
30 kr. pengőt kivántak a' fredés
díjon felül. Tetszik tudni, hogy
a' görög, angol és francia
textusokra (mellyekben, minthogy
a' fenső mások által iratta kéz=
iratát, számos hibák voltak) kü=
lönös sorgalmat fordítottam,
s' német fordítással conferáltam,
s' a' hol kétségem volt, mindig
az illető hozzá értőkhez fólta=

Carl Marx

rozlan; következésképen, más
tekintetben is, nem kevehé érde
nében meg a' megajánlott kézi
ja.-táskái honoráriumot. —
Az első kötet' kéziratát egé[sz]
's a' másodikat jeléig corrigáltam
Járandóságom tehát körülbel
16 pengő forint, erészett begye
kelyebb kéndelásom szerint; ha
nemha a' pénz többet ajándand

Illetőségemet kérem Land
rer' könyvnyomtató intézetében
letétetni Philippi factor urnál, ki
is azt legott Orosz urhoz uta
fizandja kifizetésül. — Azért kér
pedig minélelőbb a' pénzt letétet
ni, minthogy Oroszt el és de
be kéndelődni menni. Jelenleg
nagy fába vágtam fejemet, 's
igen remélem, hogy a' fa megha
Kéndelő szolgája Matic

[illegible]
Carl Markó sr.

Tekintetes Úr! 79

Mellékelt Olvasókonyvem egyik pél-
dányát a magyar Academia könyvtárába,
másikát pedig Tekintetes Urféba nyujtom
aron alázatos kérésem mellett, méltóz-
tatnék a Museumban néhány szóval
megemlíteni, hogy ez iskolai év folytán
megjelent Pozsonyban a Schmidféle nyom-
dában és ugyanott kapható kötve 50
pengő krajczáron; nagyobb számban
megrendelők 15 procenttel láttatnak
el.

Egy uttal a pozsonyi gymnasium és
reáliskola programmáival 's a magyar
nyelvnek itteni tanításügyével is szol-
gálok, a ki egyébiránt Tekintetes
Urnak nagybecsü hajlandóságába teljes
tisztelettel ajánlkozva maradok

Tekintetes Urnak

alázatos és készséges szolgája
Matics Imre

Pozsony 28/8 1851.

Pozsony 11/8 1852.

Tekintetes Ur!

Ezennel küldöm a pozsonyi gymnasium és realiskola programmait, meg csekély szegem legujabb müvét, két-két példányban, t. i. a m. akademia és Tek. Ur számára, esedezvén, méltatná különösen utóbbit annál inkább figyelmére, minthogy némelly a magyar nyelv természetéből merített ujitásokat koztam szőnyegre. Hosszu megfontolás eredményei azok; 1827 óta folytonosan üzött kedvenz tanulmányom a magyar nyelv, noha született magyar vagyok. Erre következő esemény nyujtott alkalmat. Az imént nevezett évben sz. Fehérvárra mentem az V. latin osztályba; s midőn tanuló társaimmal magyarul szólaltam, kinevettek mindannyi-

szor, valahányszor szájam' föltátom, Engem: született magyart: kinevetne. Hiszen apám s anyám nem is tudtak más nyelvet beszélni, mint a magyart! Tehát nem elég, magyarnak születni! Így gondolkodám gyermeki eszemmel. Szerezték Verseghi Grammatikájához (mellyet akkor az iskolákban tanultunk, vagy inkább nem tanultunk) másokat is, nevezetesen Révait; s magán szorgalommal tanultam; félévig magyarul nem, hanem csak deákul beszéltem tanulótársaimmal; végre megszoktam az ő kiejtésöket is. Majd megismerkedtem Ihász György földimmel, a ki maga is a magyar nyelv szakismeretével foglalkozván, megismertetté velem azon kutfőket, mellyek biztos kalauzokul szolgálhattak. Mennyire vittem ismeretimet a magyar nyelvben már akkor, midőn szerencsém vala a m. akadémiánál Tekintetes Ur főnöksége alatt szolgálni, maga Tek. Ur legjobban tudhatja. A sors onnan Pozsonyba vetett; kénytelenültem németül is megtanúlni, és szerencsémre; mert Orosz birlapjától megváltom után magyar tezkékkel kellett tengetnem életemet jó darabig, s mostani helyzetemet is csak a német nyelvnek köszönhetem.

Ennyit szükségesnek vélten elmondani; miszerint Tek. Ur ne tartsa hiú ábrándnak különösen a hangok és hangzatok zeneszerü megkülönböztetését. Az eddigi megkülönböztetésből (épen azért, mert helytelen) szabályok nem eredhettek; az enyémből igen.

Egyébiránt én egyes csekély ember vagyok; a m. akademia föl-

adata: nyelvünk fejlesztését éber
figyelemmel késeri, mindent
megrostálni, a félszegnek kát
szót fölvilagositani vagy fölvila
gositttatni, a rosszat elvetni,
a jót elfogadni.

Még csakazon egyért esedezem
néltóztatnék Tek. Ur az elveim
ellen keletkező észrevételeket v
cáfolatokat becses lapjába, a
Muzeumba, fölvenni; mert a fol
iratok közől csakezt olvashat
ennek folyvásti járatására a
pozsonyi realiskolát rábirta
magam zsebéből folyóiratot ja
ratni képes nem vagyok.

Nagybecsü kegyébe mély tis
telettel ajánlkozva maradok

Tekintetes Urnak

legkészségesebb szolgája
Matics Imre

82

Tekintetes Szerkesztőség!

Legelső lépésem a' kari tisztaságban olly férfiak' színe elött kívánnam tanúskodni' vezérsége a' még gyenge tanítványt bátoltalan ha alá bízhassa is, de igen is bátorítja, s nekik továbbra is őrködni sikolgál. —
Ez okhendam olly sok dereki írótársaimtól óvnának, hogy azok' jámbor hatásságam' megtörhesse — s indulatimtól még nem kívánok. Ha tehát valaky akadna, a' Tek. Szerkesztőség mélyebb átlátásánál fogva, az okhendaság' becses lapjai közt helyet foglalhasnak, bírságnak alá' felvételéért.
Ki egyébiránt vagyok

A' Tekintetes Szerkesztőségnek
. Pesthben dec. 18d. 1838

alázatos szolgája
Matisz Pál.
2. emb. jogász.

350.

Kolozsvárt, oct 24. 1850.

Mélyen Tisztelt Tudor s Tirknok Ur!

Midőn a „Magyar irodalom története"-ért, melyhez tanodáinkat tisztelt személye iránt a legőszintébb hálára kötelezé, az ittenni tanári kar sincs köszönetét tolmácsolom: Tálor vagyok egy úttal alázatosan megkérni mt. Urasságodat, szíveskedjék ezen „Italolli jelenések" gyűjteményét a tudós társaságnak, melynek Ön oly ritka buzgalmú munkása, mondhatni lelke, bemutatni, s tisztelettem zálogául annak könyvtárába leendő felvételéről magas gyámolításával értesíteni. — Többiben maradtam a

Mélyen Tisztelt Tudor s Tirknok Urnak

alázatos szolgája
Malusik János sk
kegyes tanitórendi áldor
s közoktató.

Mélyen tisztelt Tiboknok Ur!

Megengedd, hogy ujból serhetem. Egy erkölcsöket tárgyazó munkám itt küldeni azon alázatos kérelemmel: szíveskedjék s. Urasságod azt a nyelvtudományi osztálynyal közleni, s — ha ennek méltánylását szerencsés leend megnyerni — valami módon nyilvánosság elébe bocsátani, hogy irónk közöl ez oldalról is egységet ez közölgjünk. Többire maradtam a

Mélyen tisztelt Tiboknok Urnak

alázatos tisztelője
Madrisik János
kegyes tanítóképendi
tanár s könyvkiadó.

Kolozsvárt,
nov. 3. 1858.

5 3

87

Kinsbiter Pétchaek ur!

Ezen szerencsés külföldi tartózkodásom
emlegetése végett Londoni ismeretségeimhez két
emlékezetem Kegyedet mellyről fogva Blackwoodi
régi barátom szomora jelentéssel azon kérni fel bátor
kodom kiérni, hogy azt ollyan pénzre fogadni és jelen
leg lerakatásim fogyva, a mennyire a mostani kiadás
megérdemli, a magyar közönnyel megismértetni
emlékezetébe tegyék. Bowring ur nagyon dicséri, és Lady
Blessington ezerket ejtsen a Kerzönek"

The indisposition of Lady Blessington has
hitherto prevented her replying to Mr Blackwood's

letter a expressing her thanks for the Copy of his Tragedy along with the high opinion she entertains of its merits; the perusal of it has afforded her the greatest pleasure and her admiration of its beauties is only equalled by her surprise that it has not been accepted for performance, as she would have deemed it admirably suited to the Stage, the sincerely trusts however that published in its present form it may meet with the success it so fully deserves."

Nem sokára Londonba visszatérvén" a' jámbor barátházos szolgálatomat, ugyanazon

Béts Nov 25kén 1811

igaz tisztelője és szolgája

Mayer Fiától

Kerengő-Utcza-Kék Lárában.

rék jerencsés elküldeni, vagyok tisztelettel

Pesten april 5. 1852.

Tekintetes Urnak

alázatos szolgája:

Márk János

pesti növendékpap

40

Tekintetes Ur,
Mélyen tisztelt Uram!

Tekintetes Urnak mult hó 6-án küldött némely szonyomozási nézeteimhez mellékelt kéresemre nyert becses válaszát küldöttemtől több, szóri kérdezések mellett is csak ma lévén képes világosan megtudni: bátorkodom Tekintetes Urat alázatosan kérni, ha nem terheltetnék emlitett nézeteim feletti itéletével szerencsélteni.

Alkalmatlankodásomért engedelmet kérve, mély tisztelettel vagyok – Pest máj: 15. 1852.

Tekintetes Urnak

alázatos szolgája:
Márk Jánosné
pesti növendékpap

5
3
3

Tekintetes

Toldy Ferenc úrnak

orvostudornak, a magyar tudós társaság tl.,
tekintetes, az ily magyar muzeum vezér.
kezetjének, — kiválóan

tisztelettel.

Helyben.

2

MTAK – KÉZIRATTÁR

1

MAGYAR IRODALOM LEVELEZÉS

4°

82.

TOLDY FERENC LEVÉLTÁRCSAJA

XXVII.

„L–M"

1

2

VÉGÉ